

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä heinäkuuta 1997

N:o 670—676

SISÄLLYS

N:o		Sivu
670	Asetus ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen muuttamisesta.....	2155
671	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta.....	2163
672	Asetus ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	2173
673	Asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muuttamisesta.....	2175
674	Asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä.....	2177
675	Ulkoasiainministeriön ilmoitus ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta.....	2185
676	Ulkoasiainministeriön ilmoitus ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta.....	2186

N:o 670

Asetus

ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä
kumotaan ajoneuvojen käytöstä tiellä 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1257/1992) 22 §,
muutetaan 2 §, 4 luvun otsikko, 20 ja 21 §, 23 §:n 1 momentti, 24—27 §, 31 §:n 1 ja 3 momentti sekä 32, 33, 46 ja 52 §,
sellaisina kuin niistä ovat 23 §:n 1 momentti asetuksessa 531/1993, 24 § osaksi viimeksi mainitussa asetuksessa, 25 § osaksi asetuksessa 1414/1995, 31 §:n 1 momentti asetuksessa 775/1995 ja 52 § osaksi viimeksi mainitussa asetuksessa ja asetuksessa 1042/1993, sekä
lisätään asetukseen uusi 19 b §, 4 a luku ja 32 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

1. Ajoneuvojen, ajoneuvoluokkien ja ajoneuvon massojen määrittelyyn sovelletaan, mitä ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetussa asetuksessa säädetään.

2. *Lämpöeristetyllä ajoneuvolla* tarkoitetaan ajoneuvoa, jonka kiinteät tai irrotettavat korirakenteet ovat erityisesti varustetut tavaroiden kuljetukseen säädellyssä lämpötilassa ja jonka sivuseinät ovat eriste mukaan lukien vähintään 45 mm paksut.

3. *Kytkenämassalla* tarkoitetaan suurinta kytkennässä sallittua hinattavan ajoneuvon

todellista kokonaisuutena. Puoliperävaunun ja keskiakseliperävaunun kytkentämassaan ei kuitenkaan lueta vetoajoneuvon vetopöytään tai vetokytkimeen kohdistuvaa massaa.

4. *Jakamattomalla kuormalla* tarkoitetaan kuormaa, jota ei voida tiekuljetuksessa kohdittuun kustannukseen tai vahingonvaaraa aiheuttamatta jakaa kahteen tai useampaan kuormaan. Jakamatonta kuormaa ei voida sen massan tai mittojen takia kuljettaa millään ajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä ylittämättä tiellä yleisesti sallittua massa- tai mitta-arvoa.

5. Tässä asetuksessa tarkoitetaan ministeriöllä sitä ministeriötä, jonka toimialaan kuuluvat tiellä käytettävät ajoneuvot.

Komission direktiivi 95/48/EY; EYVL N:o L 233, 30.9.1995, s. 73, neuvoston direktiivi 96/53/EY; EYVL N:o L 235, 17.9.1996, s. 59, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/27/EY



4 luku

**Ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän
massat ja päämitat käytettäessä
ETA-valtiossa rekisteröityä tai käyttöön
otettua ajoneuvoa Suomessa**

19 b §

*ETA-valtiossa rekisteröidyn tai käyttöön
otetun ajoneuvon käyttö Suomessa*

Käytettäessä Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (*ETA-valtio*) rekisteröityä tai käyttöön otettua ajoneuvoa Suomessa sovelletaan tämän luvun säännöksiä.

20 §

Akselille ja telille kohdistuvat massat

1. Autoa tai perävaunua tiellä kuljetettaessa ei sen akselille kohdistuva massa saa ylittää seuraavia arvoja:

- | | |
|---------------------------------|--------|
| a) muu kuin vetävä akseli | 10 t |
| b) vetävä akseli | 11,5 t |

2. Autoa tiellä kuljetettaessa ei sen telille kohdistuva massa saa ylittää seuraavia arvoja:

- | | |
|--|--------|
| a) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on pienempi kuin 1,0 metriä | 11,5 t |
| b) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,0 metriä mutta pienempi kuin 1,3 metriä | 16 t |
| c) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä | 18 t |
| d) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä ja vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia | 19 t |
| e) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on pienempi kuin 1,3 metriä | 21 t |
| f) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on vähintään 1,3 metriä ... | 24 t |

3. Perävaunua tiellä kuljetettaessa ei sen

telille kohdistuva massa saa ylittää seuraavia arvoja:

- | | |
|---|------|
| a) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on pienempi kuin 1,0 metriä | 11 t |
| b) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,0 metriä mutta pienempi kuin 1,3 metriä | 16 t |
| c) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä | 18 t |
| d) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,8 metriä | 20 t |
| e) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on enintään 1,3 metriä | 21 t |
| f) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on suurempi kuin 1,3 metriä | 24 t |
| g) neli- tai useampiakselinen teli . | 24 t |

21 §

Auton kokonaisuudessa

1. Autoa tiellä kuljetettaessa ei sen kokonaisuudessa saa ylittää seuraavia arvoja:

- | | |
|---|------|
| a) kaksiakselinen auto | 18 t |
| b) kolmiakselinen auto | 25 t |
| c) kolmiakselinen auto, jos sen vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia | 26 t |
| d) kolmiakselinen nivellinja-auto . | 28 t |
| e) neliakselinen auto | 31 t |
| f) neliakselinen auto, jos sen vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia | 32 t |
| g) viisiakselinen auto | 38 t |

2. Neli- tai viisiakselisen auton kokonaisuudessa ei kuitenkaan saa ylittää määrää, joka saadaan lisäämällä 20 tonniin 270 kg, kun on kysymys neliakselisesta autosta, ja 350 kg, kun on kysymys viisiakselisesta autosta, jokaiselta 0,10 metriltä, jonka auton äärimmäisten akselien välinen etäisyys ylittää 1,80 metriä.

3. Ajoneuvon massasta tulee vähintään 20 prosenttia kohdistua ohjaavaan akseliin tai ohjaaviin akseleihin. Henkilöauton massasta, auton ollessa kuormattu suurinta rekisteröinnissä ja käytössä sallittua massaa ja täyttä taka-akselistolle kohdistuvaa massaa vastaavasti, tulee kuitenkin vähintään 30 prosenttia kohdistua etuakselille.

4. M₂-, M₃- ja N-luokan ajoneuvon massasta tulee vähintään 25 prosenttia kohdistua vetävään akseliin tai vetäviin akseleihin.

23 §

Auton ja perävaunun yhdistelmän kokonaismassa

1. Auton ja perävaunun yhdistelmän kokonaismassa ei sitä tiellä kuljetettaessa saa ylittää seuraavia arvoja, jolloin akselien lukumäärää laskettaessa ei oteta huomioon akselille kohdistuvalta massaltaan alle viiden tonnin akselia:

a) auton ja puoliperävaunun yhdistelmä	48 t
b) auton ja keskiakseliperävaunun yhdistelmä	44 t
c) auton ja varsinaisen perävaunun yhdistelmä tai auton, apuvaunun ja puoliperävaunun yhdistelmä tahi auton, puoliperävaunun ja varsinaisen perävaunun yhdistelmä taikka auton, puoliperävaunun ja keskiakseliperävaunun yhdistelmä:	
neliakselisena	36 t
viisiakselisena	44 t
kuusiakselisena	53 t
vähintään seitsemänakselisena	60 t

24 §

Auton, perävaunun ja niiden yhdistelmän pituus

1. Auton pituus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

a) linja-auto (M ₂ - ja M ₃ -luokka)	14,50 m
nivelrakenteisena kuitenkin	18,00 m
b) muu auto	12,00 m

2. Perävaunun pituus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

a) puoliperävaunu ja yli 22,00 metrin pituisessa ajoneuvoyhdistelmässä käytetty varsinainen perävaunu: vetotapin pystyakselista tai etuakseliston kääntöpisteestä perävaunun perään	12,00 m
vetotapin pystyakselista tai etuakseliston kääntöpisteestä vaaka-tasossa mihin tahansa sen etupuolella olevaan kohtaan	2,04 m
b) muu kuin a kohdassa tarkoitettu perävaunu vetoaisaa mukaan lukematta	12,50 m

3. Ajoneuvoyhdistelmän pituus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

a) kuorma-auton (N ₂ - tai N ₃ -luokka) ja puoliperävaunun yhdistelmä sekä muu kuin b tai c kohdassa tarkoitettu ajoneuvoyhdistelmä	16,50 m
b) auton ja keskiakseliperävaunun yhdistelmä	18,75 m
josta mitasta kuormatilojen ulkopituuksien summa	15,65 m
ja etäisyys vetoauton kuormatilan etupäästä perävaunun kuormatilan takapäähän	16,40 m
c) kuorma-auton (N ₂ - ja N ₃ -luokka) ja kaksi- tai useampiakselisen varsinaisen perävaunun sekä kuorma-auton, apuvaunun ja puoliperävaunun samoin kuin kuorma-auton, puoliperävaunun ja siihen kytketyn keskiakseli- tai varsinaisen perävaunun yhdistelmä	25,25 m
josta mitasta kuormatilojen ulkopituuksien summa 2 momentin a kohdassa tarkoitettu mittaustapa huomioon ottaen	21,42 m

25 §

Muut päämitat

1. Auton ja perävaunun suurin sallittu korkeus on 4,20 metriä. Tämä mitta ei saa ylittyä ajoneuvon ollessa kuormaamattomana tai mahdollinen akselinnostolaite yläasennossa.

2. Ajoneuvon suurin sallittu leveys on 2,60 metriä. Kiinteältä rakenteeltaan yli 22,00 metrin pituisessa yhdistelmässä käytettävän muun kuin lämpöeristetyn ajoneuvon suurin sallittu leveys on kuitenkin 2,55 metriä. Henkilöauton (M₁-luokka) suurin sallittu leveys on 2,50 metriä.

3. Suurimmalta rekisteröinnissä ja käytössä sallitulta massaltaan enintään 3,5 tonnin perävaunun (O₁- ja O₂-luokka) leveys saa ylittää vetoauton leveyden. Jos perävaunun leveys on suurempi kuin 2,30 metriä, perävaunun leveys saa kuitenkin olla enintään 0,60 metriä vetoauton rekisteriin merkittyä leveyttä suurempi.

4. Muun kuin 3 momentissa tarkoitetun keskiakseli- tai varsinaisen perävaunun leveys saa ylittää vetoauton leveyden enintään 0,15 metriä. Puoliperävaunun leveys saa ylittää vetoauton etuakselin kohdalla mitatun leveyden enintään 0,35 metriä.

26 §

Moottoriajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän kääntyminen

1. Moottoriajoneuvon samoin kuin auton ja puoliperävaunun sekä auton ja varsinaisen tai keskiakseliperävaunun enintään 18,75 metrin pituisen yhdistelmän on kyettävä liikumaan kumpaankin suuntaan sellaisen koko ympyrän 360 asteen alueella, jonka määrittävät kaksi samankeskeistä ympyrää siten, että ajoneuvon uloimman etukulman kulkiessa 12,50 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin sisäsivu kulkee vähintään 5,30 metrin säteistä kaarta pitkin. Puoliperävaunuyhdistelmän katsotaan täyttävän tämän vaatimuksen, jos mitta vetotapista kiinteiden teliakseleiden keskiviivaan ei ole suurempi kuin

$$\sqrt{(12,50-2,04)^2 - (5,30+L/2)^2}$$

jossa

L on perävaunun leveys.

2. Auton ja varsinaisen perävaunun enintään 22,00 metrin pituisen yhdistelmän tulee olla siten kääntyvä, että uloimman etukulman kulkiessa 12,50 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin sisäsivu kulkee vähintään 5,00 metrin säteistä kaarta pitkin.

3. Auton ja yhden tai kahden perävaunun yli 22,00 metriä pitkän yhdistelmän tulee olla siten kääntyvä, että uloimman etukulman kulkiessa 12,50 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin sisäsivu kulkee vähintään 2,00 metrin säteistä kaarta pitkin. Tällaisessa yhdistelmässä käytettävässä puoliperävaunussa tai varsinaisessa perävaunussa etäisyys vetotapista tai etuakseliston kääntöpiisteestä taka-akseliin tai taka-akseliston ohjautumattomien akselien keskiviivaan saa olla

enintään 8,15 metriä. Jos perävaunun kaikki taka-akselit ovat ohjaavia tai osa akseleista on ohjautuvia, saa akseliväli olla tässä momentissa säädetyn kääntyvyysvedon puitteisissa pitempi.

4. Jos yhdessä tai useammassa ohjaamattomassa tai ohjautumattomassa teliakselissa on akselinnostolaite, otetaan se huomioon kääntyvyyttä mitattaessa.

27 §

Massoja ja mittoja koskevien säännösten soveltaminen muihin ajoneuvoihin

1. Muiden kuin 20—25 §:ssä tarkoitettujen ajoneuvojen ja ajoneuvoyhdistelmien massoihin ja päämittoihin sovelletaan 28—30 §:ssä säädettyin poikkeuksin, mitä 19 a ja 20—25 §:ssä säädetään. Traktorin ja perävaunun yhdistelmään ei kuitenkaan sovelleta 24 §:n 3 momentin c kohtaa.

2. Metalliteloin varustetun ajoneuvon kokonaisuudessa saa olla enintään 20 tonnia.

4 a luku

Ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän massat ja päämitat kansainvälisessä liikenteessä

30 a §

Muulla kuin ETA-valtiossa rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon käyttö Suomessa ja suomalaisen ajoneuvon käyttö ulkomailla

1. Käytettäessä muussa kuin ETA-valtiossa rekisteröityä tai käyttöön otettua ajoneuvoa Suomessa sovelletaan tämän luvun säännöksiä. Tässä tarkoitetun ajoneuvon massat ja mitat eivät kuitenkaan saa ylittää niitä arvoja, jotka ovat sallittuja ajoneuvon rekisteröinti- tai käyttöönottoaassa.

2. Käytettäessä Suomessa rekisteröityä ajoneuvoa muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa voi tämä jäsenvaltio rajoittaa ajoneuvon massat ja päämitat tässä luvussa mainittuihin arvoihin.

30 b §

Akselille ja telille kohdistuvat massat

1. Suurin akselille kohdistuva massa on:

a) muu kuin vetävä akseli	10 t	a) kaksiakselinen moottoriajoneuvo	18 t
b) vetävä akseli	11,5 t	b) kolmiakselinen moottoriajoneuvo	25 t
2. Suurin moottoriajoneuvon kaksiakseliselle telille kohdistuva massa on:		kuitenkin, jos sen vetävä on akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia	
a) jos akseliväli on pienempi kuin 1,0 metriä	11,5 t	c) kolmiakselinen nivellinja-auto .	28 t
b) jos akseliväli on vähintään 1,0 metriä mutta pienempi kuin 1,3 metriä	16 t	d) neliakselinen moottoriajoneuvo, jossa on kaksi ohjaavaa akselia, jos sen vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu, tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia	32 t
c) jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä	18 t	2. Neliakselisen moottoriajoneuvon suurin kokonaismassa tonneina on kuitenkin viisi kertaa auton äärimmäisten akselien väli metreinä.	
d) jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä ja vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia	19 t	30 d §	
3. Suurin perävaunun kaksiakseliselle telille kohdistuva massa on:		<i>Perävaunun kokonaismassa</i>	
a) jos akseliväli on pienempi kuin 1,0 metriä	11 t	Perävaunun suurin kokonaismassa on:	
b) jos akseliväli on vähintään 1,0 metriä mutta pienempi kuin 1,3 metriä	16 t	a) kaksiakselinen varsinainen tai keskiakseliperävaunu	18 t
c) jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä	18 t	b) kolmiakselinen varsinainen tai keskiakseliperävaunu	24 t
d) jos akseliväli on 1,8 metriä tai suurempi	20 t	30 e §	
4. Suurin perävaunun kolmiakseliselle telille kohdistuva massa on:		<i>Moottoriajoneuvon ja perävaunun yhdistelmän kokonaismassa</i>	
a) jos akselien etäisyys on enintään 1,3 metriä	21 t	1. Moottoriajoneuvon ja perävaunun yhdistelmän suurin kokonaismassa on:	
b) jos akselien etäisyys on suurempi kuin 1,3 metriä mutta enintään 1,4 metriä	24 t	a) kaksiakselisen moottoriajoneuvon ja kaksiakselisen perävaunun yhdistelmä	36 t

30 c §

Moottoriajoneuvon kokonaismassa

1. Moottoriajoneuvon suurin kokonaismassa on:

b) kaksiakselisen moottoriajoneuvon ja kaksiakselisen puoliperävaunun yhdistelmä, jos puoliperävaunun akseliväli on suurempi kuin 1,8 metriä ja jos vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella 38 t

c) viisi- tai kuusiakselinen auton ja perävaunun yhdistelmä 40 t

kuitenkin kolmiakselinen moottoriajoneuvo ja kaksi- tai kolmiakselinen puoliperävaunu, joka kuljettaa 40 jalan ISO-konttia yhdistettynä kuljetuksena 44 t

2. Auton ja perävaunun yhdistelmää kansainvälisessä liikenteessä kuljettaessa yhdistelmän massasta tulee vähintään 25 prosenttia kohdistua vetävään akseliin tai vetäviin akseleihin.

30 f §

Moottoriajoneuvon, perävaunun ja niiden yhdistelmien pituus

1. Ajoneuvon suurin pituus on:

a) moottoriajoneuvo 12,00 m
nivelerakenteinen linja-auto

kuitenkin 18,00 m

b) varsinainen ja keskiakseliperävaunu kytkinlaitteineen 12,00 m

c) puoliperävaunu vetotapin pystyakselistä perävaunun perään . 12,00 m

vetotapin pystyakselistä vaakatasossa mihin tahansa sen etupuolella olevaan kohtaan 2,04 m

2. Ajoneuvoyhdistelmän suurin pituus on:

a) moottoriajoneuvon ja puoliperävaunun yhdistelmä 16,50 m

b) moottoriajoneuvon ja varsinaisen tai keskiakseliperävaunun yhdistelmä 18,75 m

josta mitasta kuormatilojen ulkopituksien summa 15,65 m

ja etäisyys vetoauton kuormatilan etupäästä perävaunun kuormatilan takapäähän 16,40 m

30 g §

Muut päämitat

1. Moottoriajoneuvon ja perävaunun suurin korkeus on 4,00 metriä.

2. Henkilöauton (M₁-luokka) suurin leveys on 2,50 metriä. Muun moottoriajoneuvon ja perävaunun suurin leveys on 2,55 metriä, lämpöeristetyin ajoneuvon kuitenkin 2,60 metriä. Käytettäessä Suomessa rekisteröityä ajoneuvoa muussa valtiossa tämä valtio voi edellyttää, että lämpöeristetyin ajoneuvon mukana on helposti pilaantuvien elintarvikkeiden kansainvälisiä kuljetuksia ja tällaisissa kuljetuksissa käytettävää erikoiskalustoa koskevassa sopimuksessa (ATP) (SopS 48/1981) tarkoitettu sopimuksen kanssa yhdenmukaisuuden todistava asiakirja tai kilpi.

3. Vetoauton ja varsinaisen perävaunun yhdistelmässä moottoriajoneuvon takimmaisen ja perävaunun etummaisen akselin väli on vähintään 3,00 metriä.

30 h §

Moottoriajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän kääntyminen

Moottoriajoneuvon sekä moottoriajoneuvon ja perävaunun yhdistelmän tulee olla siten kääntyvä, että uloimman etukulman kulkiessa 12,50 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin sisäsiivu kulkee vähintään 5,30 metrin säteistä kaarta pitkin.

31 §

Yleiset hinattavan ajoneuvon kytkentää koskevat ehdot

1. Moottorikäyttöiseen ajoneuvoon saa kerrallaan olla kytkettynä vain yksi hinattava ajoneuvo, jollei tästä pykälästä tai 32 §:n 3 momentista taikka 35 §:n 4 momentista muuta johdu.

3. Ajoneuvoyhdistelmässä tulee vetävän ja hinattavan ajoneuvon välisten kytkinlaitteiden olla tarkoituksenmukaiset ja luotettavat sekä ajoneuvon ja kytkinlaitteiden valmistajan kyseiseen käyttöön ja kuormitukselle tarkoittamat.

32 §

Autoon kytkettävät hinattavat ajoneuvot

1. Henkilö- ja pakettiautoon (**M₁- ja N₁-luokka**) sekä erikoisautoon saa kytkeä O₁- tai O₂-luokan keskiakseliperävaunun tai sitä vastaavan hinattavan laitteen.

2. Linja-autoon (M₂- ja M₃-luokat) saa kytkeä keskiakseliperävaunun tai kaksiakselisen varsinaisen perävaunun.

3. Jos yhdistelmän pituus on enintään 22,00 metriä, kuorma-autoon (N₂- ja N₃-luokka) saa kytkeä puoliperävaunun, keskiakseliperävaunun, varsinaisen perävaunun tai hinattavan laitteen. Jos yhdistelmän pituus on suurempi kuin 22,00 metriä, kuorma-autoon saa kytkeä varsinaisen perävaunun, apuvaunuun kytketyn puoliperävaunun tai puoliperävaunun ja siihen kytketyn joko varsinaisen tai keskiakseliperävaunun. Kiinteältä rakenteeltaan yli 22,00 metrin pituisen yhdistelmän vetoautossa, mahdollisessa apuvaunussa ja perävaunuissa on oltava lukkiutumattomat jarrut. Apuvaunun avulla kytketyssä telirakenteisessa puoliperävaunussa tulee olla vähintään kaksi ohjautumatonta akselia.

32 a §

Hinattavan ajoneuvon kytkentämassa

Hinattavan ajoneuvon kytkentämassa saa olla enintään pienin seuraavista arvoista:

a) ajoneuvon rakenteeseen ja suorituskykyyn sekä kytkentälaitteen lujuteen perustuva suurin teknisesti sallittu hinattava massa;

b) jos hinattava ajoneuvo on jarruton, puolet vetoauton omasta massasta, enintään kuitenkin 0,75 tonnia;

c) jos suurimmalta rekisteröinnissä ja käytössä sallitulta massaltaan enintään 3,5 tonnin moottoriajoneuvoon kytkettävä hinattava ajoneuvo on varustettu jarruin, vetoauton suurin rekisteröinnissä ja käytössä sallittu kokonaisuus, enintään kuitenkin 3,5 tonnia;

d) jos suurimmalta rekisteröinnissä ja käytössä sallitulta massaltaan yli 3,5 tonnin moottoriajoneuvoon kytkettävä perävaunu tai hinattava laite on varustettu työntöjarruilla, 3,5 tonnia;

e) jos suurimmalta rekisteröinnissä ja käytössä sallitulta massaltaan yli 3,5 tonnin

moottoriajoneuvoon kytkettävä perävaunu tai hinattava laite on varustettu jatkuvatoimisella jarrujärjestelmällä, 1,5 kertaa vetoauton suurin rekisteröinnissä ja käytössä sallittu massa; ja

f) jos suurimmalta rekisteröinnissä ja käytössä sallitulta massaltaan yli 3,5 tonnin moottoriajoneuvoon kytketään perävaunu tai perävaunuja, ilman kuormaa mitattuna yli 22,00 metrin yhdistelmäksi, 2,5 kertaa vetoauton suurin rekisteröinnissä ja käytössä sallittu massa.

33 §

Auton ja perävaunun kytkeminen

Perävaunun vetämiseen tarkoitettussa autossa tulee olla taustapeili korin kummallakin puolella. Kytkettäessä perävaunu vetoauton on varmistauduttava siitä, että:

a) auton takaosa ja perävaunun rakenteet taikka ensimmäisen perävaunun takaosa ja toisen perävaunun etuosa eivät kosketa toisiinsa tavanomaisissa ajotilanteissa;

b) auton taustapeilit on säädetty siten tai autoon on kiinnitetty sellaiset lisäpeilit, että kuljettaja voi nähdä auton ja perävaunun tai perävaunujen sivuille ja seurata takaa tulevaa liikennettä;

c) perävaunun tai perävaunujen jarrut ja valaisimet toimivat säännösten mukaisella tavalla; ja

d) auton ja perävaunun tai perävaunujen paineilmajarrut on yhteensovitettu säännösten mukaisella tavalla.

46 §

Kuorman sijoittaminen

1. Kuormasta on tehtävä mahdollisimman matala yhtenäinen kokonaisuus. Kuorman painopisteen tulee olla mahdollisimman alhaalla ja lähellä ajoneuvon pituussuuntaista keskiviivaa.

2. Kuorma tulee mahdollisuuksien mukaan tukea tavaratilan etupäätyä vasten. Kuormassa olevien esineiden terävät osat on suunnattava taaksepäin.

3. Suurimmalta rekisteröinnissä ja käytössä sallitulta massaltaan yli 3,5 tonnin vetoajoneuvoon kytketty keskiakseliperävaunu on kuormattava siten, että enintään pienempi seuraavista arvoista kuormittaa pystysuunnassa vetoajoneuvoa tai perävaunua, johon

keskiakseliperävaunu on kytketty: 10 prosenttia perävaunun kytkentämassasta tai 1 000 kg. Suurimmalta rekisteröinnissä ja käytössä sallitulta massaltaan enintään 3,5 tonnin vetoajoneuvoon kytketty keskiakseliperävaunu on kuormattava siten, että enintään suurempi seuraavista massoista kuormittaa pystysuunnassa vetoajoneuvoa: 4 prosenttia perävaunun kytkentämassasta tai 25 kg.

4. Vetoautoon tai vetävään perävaunuun kohdistuva pystykuorma ei kuitenkaan saa ylittää autolle, perävaunulle tai vetolaitteelle hyväksyttyä arvoa, alimman näistä ollessa määräävä.

52 §

Ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän hyväksyminen otettavaksi käyttöön tämän asetuksen säännöksistä poiketen

1. Ajoneuvohallintokeskus voi erityisestä syystä myöntää luvan sellaisen ajoneuvoyhdistelmän ottamiseksi käyttöön, joka poikkeaa 26 §:n 2 momentin kääntyvyyttä koskevasta säännöksestä, jos yhdistelmän vetoautossa on vähintään neljä akselia ja poikkeus on vain vähäiseltä osin tarpeen.

2. Ajoneuvohallintokeskus voi myöntää luvan sellaista mallia olevan traktorin, moot-

torityökoneen ja maastoajoneuvon ottamiseksi käyttöön, joka poikkeaa 20 §:n akselille ja telille kohdistuvia massoja, 21 §:n kokonaisuusmassaa, 24 §:n 1 momentin pituutta, 25 §:n 1 momentin korkeutta ja 2 momentin leveyttä sekä 29 §:n 1 momentin traktorin ja moottorityökoneen leveyttä koskevista säännöksistä.

3. Ajoneuvohallintokeskus voi myöntää elokuvantekoon tai tutkimustyöhön liittyvään toimintaan poikkeuksen 37 §:n 2 momentin säännöksestä.

4. Ministeriö voi myöntää rallikilpailuihin osallistuvalla ajoneuvolle poikkeuksen 17 §:n 5 momentin säännöksestä.

5. Ministeriö voi myöntää poikkeuksen 20—26 §:n ja 4 a luvun säännöksistä siltä osin kuin sen myöntäminen ei 1—3 momentin nojalla kuulu ajoneuvohallintokeskukselle.

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997.

2. Asetuksen 25 §:n 2 momentin henkilöauton leveyttä koskeva muutos tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja yli 22,00 metrin pituisessa yhdistelmässä käytettävän muun kuin lämpöeristetyn ajoneuvon leveyttä koskeva säännös 1 päivänä tammikuuta 2007.

Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 671

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä
kumotaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/1992) 10 §:n 2 momentin b kohta,

muutetaan 3 §:n 1 ja 3 momentti, 9 ja 24—26 §, 32 a §:n otsikko, 43 §, 44 §:n 2 momentti, 219 §, 220 §:n 2 momentti, 221 §:n 3 momentti, 221 a §, 223 §:n 1 momentti sekä 226, 259 ja 268 §,

sellaisina kuin niistä ovat 32 a §:n otsikko ja 221 a § asetuksessa 773/1994, 25 § osaksi viimeksi mainitussa asetuksessa ja asetuksissa 1413/1995 ja 143/1996, 43 § osaksi asetuksessa 965/1996, 219 § osaksi asetuksessa 1122/1994 ja 223 §:n 1 momentti asetuksessa 849/1995, sekä

lisätään asetukseen uusi 3 a, 3 b, 9 a, 24 a, 25 a—25 e, 26 a ja 26 b §, 32 a §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa asetuksissa 773/1994, 849/1995 ja 143/1996, uusi 3—5 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi, asetukseen uusi 35 b, 41 a—41 d, 43 a ja 43 b §, 61 §:ään uusi 6 momentti, 217 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa asetuksessa 773/1994, uusi 2 momentti ja asetukseen uusi 218 a § seuraavasti:

3 §

Auto

kuin kahdeksalle henkilölle. M₂-luokan ajoneuvon kokonaismassa on enintään 5 tonnia ja M₃-luokan ajoneuvon yli 5 tonnia.

1. *Autolla* (M- ja N-luokan ajoneuvot) tarkoitetaan henkilöiden tai tavarankuljetukseen taikka määrättyyn erikoistehtävään rakennettua moottoriajoneuvoa, jossa on vähintään neljä pyörää tai telat ja jonka suurin rakenteellinen nopeus on suurempi kuin 30 km/h. Autoksi ei kuitenkaan katsota nelipyöräistä ajoneuvoa, joka 4 tai 5 §:n nojalla luetaan L-luokkaan kuuluvaksi. Auto voi myös vetää hinattavaa ajoneuvoa.

3. *Linja-auto* (M₂- ja M₃-luokan ajoneuvot) on henkilöiden kuljetukseen tarkoitettu auto, jossa on kuljettajan lisäksi tilaa useammalle

3 a §

Vetoauto

1. *Vetoautolla* (vetoajoneuvo) tarkoitetaan N-luokan ajoneuvoa, joka on suunniteltu ja rakennettu yksinomaan tai pääasiassa vetämään perävaunuja.

2. *Perävaunun vetoautolla* tarkoitetaan vetoajoneuvoa, joka on suunniteltu ja rakennettu yksinomaan tai pääasiassa vetämään muita perävaunuja kuin puoliperävaunuja. Se voi olla varustettu kuormalavalla.

Komission direktiivi 95/48/EY; EYVL N:o L 233, 30.9.1995, s. 73, neuvoston direktiivi 96/53/EY; EYVL N:o L 235, 17.9.1996, s. 59, parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/27/EY



3. *Puoliperävaunun vetoautolla* tarkoitetaan vetoajoneuvoa, joka on suunniteltu ja rakennettu yksinomaan tai pääasiassa vetämään puoliperävaunuja.

3 b §

Linja-auto

1. *Pienoislinja-autolla* tarkoitetaan M₂- tai M₃-luokan ajoneuvoa, joka on suunniteltu kuljettajan lisäksi enintään 22 matkustajalle.

2. *Nivellinja-autolla* tarkoitetaan linja-autoa, joka koostuu kahdesta tai useammasta pysyvästi toisiinsa nivelöidystä jäykästä osasta. Kunkin osan matkustajaosastojen on oltava yhteydessä toisiinsa siten, että matkustajat voivat liikkua vapaasti osien välillä.

3. *Kaksikerroksisella linja-autolla* tarkoitetaan linja-autoa, jossa matkustajille tarkoitettut tilat on järjestetty ainakin yhdessä osassa kahteen päällekkäin olevaan tasoon ja jonka ylemmässä kerroksessa ei ole varattu tilaa seisoville matkustajille.

9 §

Perävaunu

1. *Perävaunulla* (O₁—O₄-luokka) tarkoitetaan henkilöiden tai tavaran kuljetukseen taikka matkailutarkoituksiin rakennettua hinnattavaa ajoneuvoa. Perävaunu ei kulje omalla käyttövoimalla ja on suunniteltu ja rakennettu moottoriajoneuvon vedettäväksi. Reki on jalaksin varustettu perävaunu.

2. *Puoliperävaunulla* tarkoitetaan hinnattavaa ajoneuvoa, joka on suunniteltu kytkettäväksi puoliperävaunun vetoautoon tai apuvaunuun. Puoliperävaunu aiheuttaa huomattavan kohtisuoran kuormituksen vetoautoon tai apuvaunuun.

3. *Varsinainen perävaunu* (vetoaisaperävaunu) on perävaunu, jossa on vähintään kaksi akselia, jonka etuakselistoa ohjaava vetolaite on nivelöity pystysuunnassa liikkuvaksi perävaunuun nähden ja joka ei välitä merkittäviä pystysuuntaisia voimia vetävään ajoneuvoon.

4. *Keskiakseliperävaunu* on nivelöimättömällä vetoaisalla varustettu perävaunu, jonka akselisto on sijoitettu perävaunun painopisteeseen tai sen lähelle siten, että vain vähäinen osa perävaunun kokonaismassasta kohdistuu kytkentäkohtaan. Kytkentäkohtaan kohdistuva massa ei saa ylittää 1000 kg tai

10 prosenttia perävaunun kokonaismassasta, sen mukaan kumpi on pienempi. Keskiakseliperävaunu on myös nivelöimättömällä vetoaisalla ja puoliperävaunun vetopöydällä varustettu apuvaunu (dolly), jota käytetään ajoneuvoyhdistelmän puoliperävaunua vetoautoon kytkettäessä. *Traktoriperävaunu* on traktoriin kytkettäväksi tarkoitettu keskiakseliperävaunu, jossa vetävään ajoneuvoon kohdistuu tässä momentissa tarkoitettua suurempi massa, kuitenkin enintään 3 000 kg.

9 a §

Perävaunujen alaluokat

Perävaunut jaetaan kokonaismassan perusteella seuraaviin luokkiin:

a) perävaunu, jonka kokonaismassa on enintään 0,75 tonnia, luetaan O₁-luokkaan (kevyt perävaunu);

b) perävaunu, jonka kokonaismassa on suurempi kuin 0,75 tonnia mutta enintään 3,5 tonnia, luetaan O₂-luokkaan;

c) perävaunu, jonka kokonaismassa on suurempi kuin 3,5 tonnia mutta enintään 10 tonnia, luetaan O₃-luokkaan; ja

d) perävaunu, jonka kokonaismassa on suurempi kuin 10 tonnia, luetaan O₄-luokkaan.

24 §

Ministeriö

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan *ministeriöllä* sitä ministeriötä, jonka toimialaan kuuluvat tiellä käytettävät ajoneuvot.

2. Jos ajoneuvojen määrittelyssä 2 ja 3 luvussa tarkoitettuihin luokkiin syntyy epätietoisuutta, ministeriö päättää mihin luokkaan ajoneuvo on luettava ja antaa tarvittaessa sitä koskevat ohjeet.

24 a §

Mitat

1. *Ajoneuvon pituus* on mitta, joka mitataan standardin ISO 612-1978 termin n:o 6.1 mukaisesti. Standardista poiketen ajoneuvon pituutta mitattaessa ei oteta huomioon seuraavia laitteita:

a) pyyhin- ja pesulaitteet;

- b) etu- ja takamerkintäkilvet;
- c) tullisinettien kiinnityslaitteet ja niiden suojaus;
- d) kuormapeitteen kiinnitysvälineet ja niiden suojaus;
- e) valaistuslaitteet;
- f) taustapeilit;
- g) takatilan valvonnan apulaitteet;
- h) ilmanottoputket;
- i) vaihtokuormatilan kiinnitysvasteet;
- j) astinlaudat;
- k) puskurikumit;
- l) ajoasennossa olevat nostolavat, rampit ja vastaavanlaiset laitteistot, jotka eivät ylitä 200 mm edellyttäen, ettei ajoneuvon kuormauskapasiteetti kasva; ja
- m) moottoriajoneuvon kytkentälaitteet.

2. *Ajoneuvon leveys* on mitta, joka mitataan standardin ISO 612-1978 termin n:o 6.2 mukaisesti. Standardista poiketen ajoneuvon leveyttä mitattaessa ei oteta huomioon seuraavia laitteita:

- a) tullisinettien kiinnityslaitteet ja niiden suojaus;
- b) kuormapeitteen kiinnitysvälineet ja niiden suojaus;
- c) renkaan rikkoutumisen ilmaisimet;
- d) roiskeenestöjärjestelmän ulkonevat jous-tavat osat;
- e) valaistuslaitteet;
- f) linja-autojen ajoasennossa olevat rampit, nostolavat ja vastaavanlaiset laitteistot edellyttäen, etteivät ne ulotu 10 mm kauemmas ajoneuvon sivusta ja että ramppien eteenpäin ja taaksepäin suuntautuvat kulmat pyöristetään vähintään 5 mm:n säteellä ja reunat vähintään 2,5 mm:n säteellä;
- g) taustapeilit;
- h) rengaspaineen ilmaisimet;
- i) nostettavat portaat; ja
- j) renkaan kylkien pullistuma renkaan ja maan kosketuspisteen yläpuolella.

3. *Ajoneuvon korkeus* on mitta, joka mitataan standardin ISO 612-1978 termin n:o 6.3 mukaisesti. Standardista poiketen ajoneuvon korkeutta mitattaessa ei oteta huomioon seuraavia laitteita:

- a) antennit; ja
 - b) virroitimet yläasennossaan.
4. Muun ajoneuvon kuin puoliperävaunun vetoauton ja puoliperävaunun *kuormatilan pituudella* tarkoitetaan etäisyyttä kuormatilan etummaisesta ulkoisesta pisteestä ajoneuvon takimmaiseen ulkoiseen pisteeseen mitattuna vaakasuoraan ajoneuvon pitkittäistasossa. Etäisyyttä mitattaessa ei oteta huomioon:

- a) ohjaamon takimmaisen pisteen etupuolella olevaa kuormatilaa;
- b) 1 momentissa mainittuja laitteita; eikä
- c) ulkonevia jäähdytyslaitteita ja muita apulaitteita, jotka sijaitsevat kuormatilan etupuolella.

5. *Ajoneuvoyhdistelmän pituus* on moottoriajoneuvon ja sen taakse kytketyn perävaunun tai perävaunujen pituus, kun niiden pituusakselit ovat samalla suoralla.

6. Jos mitatut arvot poikkeavat valmistajan samaa tyyppiä edustavalle ajoneuville ilmoittamista mitoista, käytetään mittoja koskevia vaatimuksia tarkastettaessa mitattuja arvoja.

25 §

Kokonaismassa

1. *Suurimmalla teknisesti sallitulla kokonaismassalla* tarkoitetaan ajoneuvon valmistajan sallimaa suurinta kuormatun ajoneuvon massaa, joka perustuu ajoneuvon rakenteeseen ja suorituskykyyn. Puoliperävaunun ja keskiakseliperävaunun kokonaismassa on sen akselin tai akseliston välityksellä tien kohdistuva massa kuormatun perävaunun ollessa kiinnitettynä vetävään ajoneuvoon.

2. Jos ajoneuvon alustan valmistaja on rajoittanut ajoneuvon kokonaismassan 1 momentissa tarkoitettua pienemmäksi, katsotaan ajoneuvon kokonaismassaksi alustan valmistajan ilmoittama arvo.

3. *Suurimmalla teknisesti sallitulla yhdistelmän kokonaismassalla* tarkoitetaan valmistajan ilmoittamaa kuormitetun moottoriajoneuvon ja kuormitetun hinattavan ajoneuvon tai hinattavien ajoneuvojen massojen summan suurinta arvoa, joka perustuu moottoriajoneuvon rakenteeseen.

4. *Suurimmalla rekisteröinnissä ja käytössä sallitulla kokonaismassalla* tarkoitetaan kuormitetun ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän suurinta massaa, jonka mukaisesti ajoneuvo tai ajoneuvoyhdistelmä voidaan sallia tiellä yleisesti käytettäväksi.

25 a §

Omamassa ja kuormittamaton massa

1. *Ajoneuvon omamassalla* (ajokuntoisen ajoneuvon massa) tarkoitetaan ajokuntoisen kuormaamattoman ajoneuvon massaa koreineen ja kytkentälaitteineen, jos kyseessä on

vetoajoneuvo, tai alustan ja ohjaamon yhteismassaa, jos valmistaja ei asenna koria tai kytkentälaitetta. Omamassaan luetaan jäähdytysneste, öljyt, 90 prosenttia polttoaineesta, 100 prosenttia muista nesteistä kuin jätevesistä, työkalut, vararengas ja kuljettaja ja linja-autojen osalta henkilökunnan jäsenen massa, jos ajoneuvossa on istuin henkilökuntaan kuuluvalla. L-luokan ajoneuvossa ei kuljettajan massaa kuitenkaan lueta omamassaan. Puoliperävaunun ja keskiakseliperävaunun omamassa on sen akselin tai akseliston välityksellä tiehen kohdistuva massa perävaunun ollessa kiinnitettynä vetävään ajoneuvoon. Matkailuauton omamassaan luetaan 90 prosenttiin vetoisuudesta täytettyjä juomavesi- ja kaasusäiliöitä vastaava massa.

2. Jos mitatut massat eivät poikkea enempää kuin 3 prosenttia valmistajan vastaavalle samaa tyyppiä edustavalle ajoneuvolle ilmoittamista massoista, tai enempää kuin 5 prosenttia, jos kyseessä on massaltaan enintään 3,5 tonnin N_1 -, O_1 -, O_2 - tai M_2 -luokan ajoneuvo, käytetään massoja koskevia vaatimuksia tarkastettaessa valmistajan ajokuntoiselle ajoneuvolle ilmoittamia massoja ja niiden jakautumista akseleille. Muussa tapauksessa käytetään mitattuja massoja.

3. *L-luokan ajoneuvon kuormittamattomalla massalla* tarkoitetaan ajoneuvon omamassaa vähennettynä polttoaineen ja sellaisten lisävarusteiden massalla, joita säännökset tai ajoneuvon normaali käyttö eivät välttämättä edellytä.

25 b §

Akseli- ja telimassa

1. *Suurimmalla teknisesti sallitulla akseli- tai telimassalla* tarkoitetaan valmistajan sallimaa suurinta massaa, joka ajoneuvon kokonaisuudesta jonkin akselin tai telin välityksellä kohdistuu tiehen ja joka perustuu ajoneuvon ja akselin tai telin rakenteeseen.

2. *Suurimmalla rekisteröinnissä ja käytössä sallitulla akseli- tai telimassalla* tarkoitetaan suurinta kuormitettua akseli- tai telimassaa, jonka mukaisesti ajoneuvo voidaan sallia tiellä yleisesti käytettäväksi.

25 c §

Kytkenämassa, kytkentäkohtaan kohdistuva massa ja kytkimen massa

1. *Kytkenämassalla* tarkoitetaan suurinta

kytkennässä sallittua hinattavan ajoneuvon tai hinattavien ajoneuvojen todellista kokonaisuutta. Puoliperävaunun ja keskiakseliperävaunun kytkentämassaan ei kuitenkaan lueta vetoauton vetopöytään tai vetokytkimeen kohdistuvaa massaa.

2. *Moottoriajoneuvon suurimmalla rekisteröinnissä ja käytössä sallitulla hinattavalla massalla* tarkoitetaan suurinta kytkentämassaa, jota moottoriajoneuvo saa vetää ja jonka mukaisesti moottoriajoneuvo voidaan sallia tiellä yleisesti käytettäväksi.

3. *Suurimmalla teknisesti sallitulla moottoriajoneuvon kytkentäkohtaan kohdistuvalla massalla* tarkoitetaan massaa, joka vastaa valmistajan ilmoittamaa, moottoriajoneuvon ja kytkentälaitteen tai yksin kytkentälaitteen rakenteeseen perustuvaa suurinta sallittua kytkentäkohtaan kohdistuvaa pystysuoraa massaa. Massa ei sisällä vetoauton kytkentälaitteen massaa, mutta se sisältää minkä tahansa muihin ajoneuvoihin asennettavan kytkentälaitteen massan.

4. *Suurimmalla teknisesti sallitulla puoliperävaunun tai keskiakseliperävaunun kytkentäkohtaan kohdistuvalla massalla* tarkoitetaan perävaunun valmistajan ilmoittamaa massaa, joka vastaa suurinta sallittua staatista pystysuoraa kuormitusta perävaunusta vetoauton vetolaitteelle.

25 d §

Kuljettajan ja matkustajien massa

Kuljettajan ja matkustajien massaksi lasketaan 75 kg, jollei ministeriö toisin päättä.

25 e §

Massan jakautumista koskevat laskelmat

1. M_1 -luokan ajoneuvon massan jakautumista koskevat laskelmat suoritetaan M_1 -luokan moottoriajoneuvojen massoista ja mitoista annetun neuvoston direktiivin 92/21/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 95/48/EY, liitteen II mukaisesti.

2. Massan jakautumista koskevat laskelmat muille kuin M_1 -luokan ajoneuvoille suoritetaan tiettyihin luokkiin kuuluvien moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen massoista ja mitoista ja direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamen-

tin ja neuvoston direktiivin 97/27/EY liitteessä II olevan 7.4. kohdan mukaisesti.

26 §

Akseli ja akseliryhmä

1. *Telillä* tarkoitetaan sellaista kahden tai useamman akselin käsittävää akselistorakennetta, jossa akselien välinen kuormitus jakautuu määrasuhteessa ja jossa kahden peräkkäisen akselin välinen etäisyys on enintään 2,60 metriä.

2. *Kaksoisakselistolla* tarkoitetaan sellaista etuvetoisen M_1 - ja N_1 -luokan ajoneuvon sekä O_1 - ja O_2 -luokan hinattavan ajoneuvon akselistorakennetta, jossa peräkkäisten akselien väli on enintään 1,00 metriä ja jossa akselien jousituksia ei ole kytketty toisiinsa akselien välisen kuormituksen tasaamiseksi. *Kolmoisakselistona* pidetään vastaavaa kolmiakselista O_1 - ja O_2 -luokan hinattavan ajoneuvon akselistorakennetta.

3. *Akseliryhmällä* tarkoitetaan akseleita, jotka ovat telin osia. Kahden akselin ryhmää kutsutaan kaksiakseliseksi teliksi ja kolmen akselin ryhmää kolmiakseliseksi teliksi. Yksittäisakseli muodostaa yhden akselin ryhmän.

4. *Auton ohjaavalla akselilla* tarkoitetaan ohjauspyörän liikkeen mukaan mekaanisesti, hydraulisesti tai sähköisesti ohjattua akselia tai akseliryhmää.

5. *Ohjautuvalla akselilla* tarkoitetaan renkaan ja tien kosketuksen aiheuttamien voimien tai momenttien vaikutuksesta ohjautuvaa akselia tai teliä.

26 a §

Akselinnostolaite

1. *Akselinnostolaitteella* tarkoitetaan direktiivin 97/27/EY liitteessä IV olevan 3 kohdan mukaista tai muunlaista ajoneuvoon kiinteästi asennettua laitetta, jolla akseliin tai akseleihin kohdistuvaa kuormitusta voidaan pienentää tai suurentaa ajoneuvon kuormitustilanteen mukaisesti. Nostolaite toimii joko nostamalla pyörät maasta tai laskemalla ne maahan taikka nostamatta pyöriä maasta. Akselinnostolaitetta käytetään renkaiden kulumisen pienentämiseksi, kun ajoneuvoa ei ole kuormitettu suurimpaan sallittuun massaan, tai moottoriajoneuvojen tai ajoneuvoyhdistelmien liikkeellelähdon (ajon) hel-

pottamiseksi liukkaalla alustalla lisäämällä vetävään akseliin kohdistuvaa kuormitusta.

2. *Nostettavalla akselilla* tarkoitetaan akselia, jota voidaan nostaa ja laskea 1 momentissa tarkoitettulla akselinnostolaitteella.

3. *Kuormitettavalla akselilla* tarkoitetaan akselia, johon kohdistuvaa kuormitusta voidaan muuttaa akselia nostamatta 1 momentissa tarkoitettun akselinnostolaitteen avulla.

26 b §

Ilmajousitus ja sitä vastaava jousitus

1. *Ilmajousituksella* tarkoitetaan jousitusjärjestelmää, jossa vähintään 75 prosenttia jousivaikutuksesta aiheutuu ilmajousitukselta.

2. *Ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla jousituksella* tarkoitetaan ajoneuvon akselin tai akseliryhmän jousitusjärjestelmää, joka on direktiivin 97/27/EY liitteessä I olevan 7.11. kohdan mukainen.

32 a §

Valmistajan kilpi ja mittoja koskeva todistus

3. Edellä 1 momentissa säädetyn valmistajan kilven lisäksi M_2 -, M_3 -, N_2 - ja N_3 -luokan ajoneuvossa ja siihen kytkettäväksi tarkoitettussa O_3 - ja O_4 -luokan perävaunussa tulee olla jokin seuraavista todistuksista:

a) direktiivin 76/114/ETY mukaiset ja siinä säädetyllä tavalla kiinnitetyt valmistajan kilpi ja mittoja koskeva kilpi;

b) yksi direktiivin 76/114/ETY mukainen, siinä säädetyllä tavalla kiinnitetty kilpi, jossa on a kohdassa tarkoitettujen kahden kilven tiedot; tai

c) katsastuksen suorittajan antama todistus, jossa on samat otsikot ja tiedot kuin a kohdassa tarkoitetuissa kilvissä; asiakirja on säilytettävä helposti tarkastettavassa paikassa ja se tulee suojata asianmukaisesti.

4. Edellä 3 momentissa tarkoitettussa mittoja koskevassa kilvessä, joka on kiinnitettävä mahdollisimman lähelle valmistajan kilpeä, on oltava seuraavat tiedot:

- valmistajan nimi;
- ajoneuvon valmistenumero;
- moottoriajoneuvon tai perävaunun pituus;
- moottoriajoneuvon tai perävaunun leveys; ja

e) tiedot ajoneuvoyhdistelmän pituuden mittaamiseksi.

5. Edellä 4 momentin e kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan seuraavasti:

a) vetoautossa etäisyys etuosasta vetolaitteen kytkentäkohdan keskelle (vetotappi tai -pöytä), jolloin siirrettävän vetopöydän osalta on ilmaistava pienin ja suurin mitta; ja

b) perävaunussa etäisyys vetolaitteen kytkentäkohdan keskipisteestä (vetosilmukka ja vetotappi) perävaunun takaosaan, jolloin usealla kytkentäkohdalla, siirrettävällä vetolaitteella tai pituudeltaan säädettävällä vetoaisalla varustetun ja pituudeltaan säädettävän perävaunun osalta on ilmaistava pienin ja suurin mitta; puoliperävaunun vetämiseen tarkoitettussa apuvaunussa on vastaavasti ilmaistava mitta vetosilmukasta vetopöytään sekä puoliperävaunussa, joka on tarkoitettu perävaunun vetämiseen, mitta vetotapista perävaunun takaosassa olevan vetolaitteen kytkentäkohtaan.

35 b §

M₁-luokan ajoneuvon massat ja mitat

M₁-luokan ajoneuvon tulee olla EY-hyväksytty direktiivin 92/21/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/48/EY.

41 a §

Moottoritehon ja massan suhde

Moottoriajoneuvon moottorin on tuotettava teho, jonka suuruus on vähintään 5 kW yhdistelmän suurimman rekisteröinnissä ja käytössä sallitun kokonaisuusmassan tonnia kohti. Moottoriteho mitataan moottoriajoneuvojen moottorin tehoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 80/1269/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiiveillä 88/195/ETY ja 89/491/ETY, tai E-säännön n:o 85 mukaisesti.

41 b §

Vetävään akseliin tai vetäviin akseleihin kohdistuva massa

M₂-, M₃- ja N-luokan ajoneuvon massasta

vähintään 25 prosenttia tulee kohdistua vetävään akseliin tai vetäviin akseleihin.

41 c §

Kääntyvyys

Auton tulee olla siten kääntyvä, että ulomaisen etukulman kulkiessa 12,50 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin sisäsivu kulkee vähintään 5,30 metrin säteistä kaarta pitkin. Yli 13,00 metriä pitkän rakenteeltaan jäykän linja-auton (M₂- ja M₃-luokka) tulee olla siten kääntyvä, että uloimman etukulman kulkiessa 15,00 metrin säteistä ympyrän kaarta pitkin sisäsivu kulkee vähintään 6,00 metrin säteistä kaarta pitkin.

41 d §

Takakulman sivusuuntainen siirtymä

1. Auton korin tulee olla siten mitoitettu, että lähdettäessä autolla liikkeelle ohjauksen ollessa 12,50 metrin säteistä kääntöympyrää vastaavassa asennossa tai, milloin kääntöympyrä on tätä suurempi, pienintä kääntöympyrää vastaavassa asennossa, korin äärimmäisen takakulman siirtymä auton sivun määramästä pituussuuntaisesta pystytasosta mitattuna on enintään 0,80 metriä. Nivellinja-autolla saa tässä tarkoitettu sivusuuntainen siirtymä kuitenkin olla enintään 1,20 metriä.

2. Akselinnostolaitteella varustettujen ajoneuvojen mitoituksessa 1 momentissa tarkoitettua vaatimusta on sovellettava myös akselin tai akselien ollessa yläasennossa. Niiden N-luokan ajoneuvojen osalta, joiden nostettavat akselit ovat yläasennossa tai kuormitettavat akselit kuormaamattomina, luku 0,80 metriä korvataan luvulla 1,00 metriä.

43 §

Hinauslaitteet

1. Autossa tulee edessä olla vetolaite tai kiinnityskohta vetotankoa tai -köyttä varten.

2. M₁-luokan autossa, kuorman vetämiseen sopimatonta autoa lukuun ottamatta, tulee olla vetolaite tai kiinnityskohta myös takana.

3. Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettun vetolaitteen tai kiinnityskohdan tulee kestää veto- ja puristusvoima, joka vastaa puolta ajoneuvon kokonaisuusmassasta.

4. Vetolaitteen tai vetotangon kiinnitys-

kohdan katsotaan täyttävän 3 momentissa mainitut vaatimukset, jos se on moottoriajoneuvojen hinauslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 77/389/ETY mukainen.

43 a §

KytKentäkohtaan kohdistuva massa

1. Sellaisen ajoneuvon, joka on suunniteltu vetämään keskiakseliperävaunua ja jonka suurin teknisesti sallittu hinattava massa on suurempi kuin 3,5 tonnia, kytKentäkohtaan kohdistuvan suurimman teknisesti sallitun massan on oltava vähintään 10 prosenttia hinattavan ajoneuvon suurimmasta teknisesti sallitusta kokonaismassasta tai 1 000 kg, sen mukaisesti kumpi on pienempi. Tähän arvoon lisätään muiden moottoriajoneuvojen kuin vetoajoneuvojen osalta kytKentälaitteen massa, jos valmistaja asentaa kytKentälaitteen, tai kytKentälaitteen suurin teknisesti sallittu massa, jos valmistaja ei laitetta asenna.

2. Sellaisen ajoneuvon, joka on suunniteltu vetämään keskiakseliperävaunua ja jonka suurin teknisesti sallittu hinattava massa on enintään 3,5 tonnia, kytKentäkohtaan kohdistuvan suurimman teknisesti sallitun massan on oltava vähintään 4 prosenttia hinattavan ajoneuvon suurimmasta teknisesti sallitusta kokonaismassasta tai 25 kg, sen mukaisesti kumpi on suurempi. Tähän arvoon lisätään muiden moottoriajoneuvojen kuin vetoajoneuvojen osalta kytKentälaitteen massa, jos valmistaja asentaa kytKentälaitteen, tai kytKentälaitteen suurin teknisesti sallittu massa, jos valmistaja ei laitetta asenna.

43 b §

Vetolaitteet

1. N₃-luokan ajoneuvossa, jota ei ole varustettu perävaunun vetokytkimellä tai -pöydällä, tulee olla takana vetopalkki vetokoukun kiinnittämistä varten. Vetopalkissa tulee olla standardin ISO 3584 mukainen rei'itys. Vetopalkkia ei vaadita autossa, joka on varustettu takalaitanosturilla tai vetokoukun asentamisen estävällä laitteella.

2. Varsinaisen perävaunun vetoon tarkoitettua vetokytkimen tulee olla auton pituusakselilla. Puoliperävaunun vetopöydän kääntö-

pisteen tulee sijaita auton pituusakselilla, taka-akselin tai telin kuormituspisteessä tai sen etupuolella.

3. Perävaunun vetolaite tulee kiinnittää luotettavasti auton runkoon tai siihen kiinnitettyihin rakenteisiin tai laitteisiin. O₁- ja O₂-luokan keskiakseliperävaunun vetokoukun saa kuitenkin kiinnittää myös auton koriin valmistajan ilmoittamiin kiinnityspisteisiin. Tuki- ja vetolaitteiden sijoittaminen kuormalavalle on sallittu vain kevyissä tilapäisissä rakennusautojen ja vastaavan pitkän tavarankuljetuksissa, jolloin kiinnityspiste saa olla taka-akseliston takapuolella.

4. O₃- ja O₄-luokan perävaunun vetoon tarkoitettua vetokytkimen tai -pöydän tulee vastata moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen mekaanisista kytKentälaitteista sekä niiden kiinnittämisestä kyseisiin ajoneuvoihin annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/20/EY tai E-säännön n:o 55 ja, jos kyseessä on lyhytlytkentälaitte, E-säännön n:o 102 vaatimuksia. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset vetokytkimen kiinnitykseen tarkoitettua vetopalkin lujuudesta ja hyväksymisestä.

44 §

Alleajosuoja

2. Alleajosuojaa ei kuitenkaan vaadita:

a) autossa, jossa korin, alustan tai autoon kiinteästi kuuluvan osan tai laitteen rakenne ja sijainti täyttävät alleajosuojalle asetetut vaatimukset;

b) M₁-, M₂-, M₃- ja N₁-luokan ajoneuvossa, jonka korirakenteen takaosan korkeus kuormittamattomana tien pinnasta on enintään 0,55 metriä enintään 0,20 metriä auton leveyttä pienemmältä leveydeltä ja 0,45 metrin etäisyydellä ajoneuvon takapäältä;

c) puoliperävaunun vetoautossa;

d) sellaisessa erityiseen tehtävään tarkoitettussa N-luokan autossa, jota saa tiellä käyttää vain sen siirtämiseksi työmaalta toiselle;

e) sellaisessa puutavaran tai pitkän tavarankuljetukseen tarkoitettussa autossa, jossa ei ole korirakennetta;

f) jokapyörävetoisessa N₂G- ja N₃G-luokan autossa;

g) muilla vaihtokorilaitteilla kuin jalkalavallaitteilla varustettussa autossa; eikä

h) muussa autossa, jossa alleajosuoja olen-

naisesti vaikeuttaa auton tai sen laitteiden käyttöä.

61 §

Istumapaikat

6. *Kokoontaitettavalla istuimella* tarkoitetaan tilapäiskäyttöön tarkoitettua apuistuinta, joka on tavallisesti kokoontaitettuna.

217 a §

Ohjauslaite

2. Jos apuvaunun vetopöydän alla on kuulakehä, sen on oltava lukittavissa keskiasentoonsa. Kuulakehän kiertoliike on rajoitettava kumpaankin suuntaan enintään 30^o:n suuruiseksi.

218 a §

Puoliperävaunun kääntyvyys

1. Perävaunun tulee olla siten kääntyvä, että ulomman etukulman kulkiessa 12,50 metrin säteisen ympyrän kaarta pitkin sisäsiivu kulkee vähintään 5,30 metrin säteistä kaarta pitkin. Puoliperävaunun katsotaan täyttävän tämän vaatimuksen, jos mitta vetotapista kiinteiden teliakseleiden kääntöpiiteeseen ei ole suurempi kuin

$$\sqrt{(12,50-2,04)^2 - (5,30+L/2)^2}$$

jossa

L on perävaunun leveys. Jos yhdessä tai useammassa ohjaamattomassa teliaksellisessa on akselinnostolaite, se otetaan huomioon kääntyvyyttä mitattaessa.

2. Valmistajan pyynnöstä 1 momentin vaatimukset voidaan varmistaa vastaavalla soveltuvalla laskelmalla tai geometrisella tarkastelulla.

219 §

Vetolaitteet

1. Perävaunun vetosilmukan, vetotapin, vetopöydän tai vetokytkimen tulee sijaita perävaunun pituusakselilla.

2. Vetoaisa saa olla pituudeltaan säädettä-

vä, jolloin siinä tulee olla luotettavat lukituslaitteet. Sen tulee olla kaikissa käyttöasenoissa hyväksytty siihen kohdistuville kuormille. Milloin pituuden muuttaminen tapahtuu hydraulisella tai vastaavalla laitteistolla, sen käyttövoima on rajoitettava siten, ettei vetolaitteisiin kohdistu turvallisuutta vaarantavaa kuormitusta.

3. O₃- ja O₄-luokan perävaunun vetosilmukan, -aisan ja -tapin tulee vastata direktiivin 94/20/EY tai E-säännön n:o 55 ja, jos kyseessä on lyhytkytentälaite, E-säännön n:o 102 vaatimuksia. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset vetoaisan lujudesta ja hyväksymisestä, milloin vetoaisa on tarkoitettu käytettäväksi etutelillä varustetussa perävaunussa.

4. Perävaunuun asennettavaan vetokytkimeen, -pöytään ja -palkkiin sovelletaan lisäksi soveltuvin osin, mitä auton vetolaitteista säädetään.

220 §

Alleajosuoja

2. Alleajosuojaa ei kuitenkaan vaadita:

a) perävaunussa, jossa korin, alustan tai perävaunuun kiinteästi kuuluvan osan tai laitteen rakenne ja sijainti täyttävät alleajosuojalle asetetut vaatimukset;

b) O₁- ja O₂-luokan perävaunussa, jonka korirakenteen takaosan korkeus kuormittamattomana tien pinnasta on enintään 0,55 metriä enintään 0,2 metriä perävaunun leveyttä pienemmältä leveydeltä ja 0,45 metrin etäisyydellä ajoneuvon takapäältä;

c) perävaunussa, joka on suunniteltu ja rakennettu erityisesti jakamattomien, pitkien kuormien, kuten tukkien tai terästankojen kuljettamiseen;

d) jokapyörävetoiseen N₂G- ja N₃G-luokan ajoneuvoon kytketyssä perävaunussa;

e) perävaunussa, jossa alleajosuoja olenaisesti vaikeuttaa perävaunun tai sen laitteiden käyttöä; eikä

f) puoliperävaunun kytkemiseen tarkoitettussa apuvaunussa.

221 §

Sivusuojat

3. Erityisiä sivusuojia ei vaadita:

a) perävaunussa, joka on suunniteltu ja rakennettu erityisesti jakamattomien, pitkien kuormien, kuten tukkien tai terästankojen kuljettamiseen;

b) jokapyörävetoiseen N₂G- ja N₃G-luokan autoon kytketyssä perävaunussa;

c) perävaunussa, joka on suunniteltu ja rakennettu erityiskäyttöön ja johon ei ole käytännössä mahdollista asentaa sivusuojaa; eikä

d) puoliperävaunun kytkemiseen tarkoitettussa apuvaunussa.

221 a §

Polttoainesäiliö

Perävaunussa ei saa olla muuta polttoainesäiliötä kuin enintään 200 litran säiliö perävaunussa olevaa polttoainetta käyttävää laitetta, kuten kylmäkojetta varten. Puoliperävaunun kytkemiseen tarkoitettua apuvaunua ei saa varustaa polttoainesäiliöllä.

223 §

Pakolliset ja sallitut valaisimet ja heijastimet

1. Auton perävaunussa tulee olla seuraavat valaisimet ja heijastimet:

- a) suuntavalaisimet;
- b) jarruvalaisimet;
- c) rekisterikilven valaisin;
- d) etuvalaisimet perävaunussa, jonka leveys on suurempi kuin 1,60 metriä, ei kuitenkaan puoliperävaunun kytkemiseen käytettävässä apuvaunussa;
- e) takavalaisimet;
- f) takana punaiset heijastimet;
- g) etuheijastimet;
- h) sivuheijastimet;
- i) sivuvalaisimet, jos perävaunun pituus on suurempi kuin 6,00 metriä;
- j) takasumuväläisin tai -valaisimet, ei kuitenkaan puoliperävaunun kytkemiseen käytettävässä apuvaunussa;
- k) äärivalaisimet, jos perävaunun leveys on suurempi kuin 2,10 metriä, ei kuitenkaan puoliperävaunun kytkemiseen käytettävässä apuvaunussa; ja
- l) ajoneuvon ulkopuolelle yli yhden metrin takana ulottuvan muuta rakennetta kapeamman rakennosan tai varusteen merkitsemiseksi sivuille näkyvät ruskeankeltaiset heijastimet.

226 §

Rekisterikilven valaisin

Rekisterikilven valaisimen tulee valaista rekisterikilpeä ja olla e-hyväksytty direktiivin 76/757/ETY mukaisesti tai E-hyväksytty säännön n:o 3/02 mukaisesti.

259 §

Vetolaitteet

1. Hinattavan laitteen vetolaitteiden tulee olla kestävä ja tarkoituksenmukaiset. Vetoautossa olevan vetolaitteen tulee olla varustettu tahattoman avautumisen estävällä laitteella.

2. Kytkinlaitteiden sijoituksen, mitoituksen ja lujouden osalta noudatetaan, mitä laitetta vetävän moottorikäyttöisen ajoneuvon ja vastaavan perävaunun vetolaitteista säädetään.

268 §

Ajoneuvojen rakenne ja varusteet

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan myös sellaisiin ajoneuvon alustoihin, joita ei ole vielä varustettu korilla. Niissä ei kuitenkaan tilapäisten siirtojen aikana vaadita heijastimia, taustapeilejä, roiskesuojia eikä -läppiä silloinkaan, kun alusta on varustettu ohjaamalla, eikä vetolaitetta, alleajosuojaa, sivusuojaa, luvattoman käytön estävää laitetta eikä ajopiirturia.

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997. Asetuksen 3 §:n 1 momentin muutos tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä joulukuuta 1998.

2. Tällä asetuksella kumotaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (773/1994) 3 §:n 1 momentti.

3. Tämä asetus koskee voimaantulopäivänä tai sen jälkeen käyttöön otettavaa ajoneuvoa tai liikennetarviketta. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa liikenteeseen hyväksyttyä ajoneuvoa saa edelleen käyttää liikenteessä, jos se on tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten ja määräysten mukainen.

4. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa käyttöön otetun ajoneuvon määrittelyä ei

muuteta, ellei ajoneuvon omistaja tällaista muutosta vaadi.

5. Asetuksen 25 a §:n matkailuauton oma-massan määrittelyä koskeva **muutos ja 35 b §** koskevat ajoneuvoa, joka tyyppikatsaste-taan direktiivissä 92/21/ETY tarkoitettuun uuteen tyyppiin kuuluvana tai tyyppihyväk-sytään voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tai otetaan käyttöön 1 päivänä tammikuuta 1998 tai sen jälkeen.

Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997



Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

6. Asetuksen 41 a, 41 b ja 41 d § koskevat ajoneuvoa, joka tyyppikatsastetaan direktii-vissä 97/27/EY tarkoitettuun uuteen tyyppiin kuuluvana tai tyyppihyväksytään 21 päivänä toukokuuta 1999 tai sen jälkeen.

7. Asetuksen 43 b §:n 4 momentissa ja 219 §:n 3 momentissa säädettävää lyhyt-kyt-kentälaitteen E-säännön mukaisuutta koske-va vaatimusta sovelletaan 1 päivästä tam-mikuuta 1999.

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 672

Asetus**ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen katsastuksesta 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1702/1992) 3 §:n 4 momentti, 26 §:n 1 momentti, 28 § ja 29 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 26 §:n 1 momentti asetuksessa 173/1995 ja 29 §:n 1 momentti osaksi asetuksessa 1599/1995, sekä
lisätään asetukseen uusi 7 a § seuraavasti:

3 §

Katsastuslajit

4. *Kytkekatsastus* suoritetaan vetävän ja hinattavan ajoneuvon tai ajoneuvojen kytkennän hyväksymiseksi.

7 a §

Ajoneuvotyyppi

1. *Ajoneuvotyyppillä* tarkoitetaan M₁-luokan osalta ajoneuvoja, jotka ovat samanlaisia ainakin seuraavilta olennaisilta osiltaan: valmistaja, valmistajan ilmoittama tyyppimerkintä, alusta/pohjalevy (selvät ja perustavaa laatua olevat erot) ja moottori (polttomoottori/sähkömoottori/hybridi).

2. *Ajoneuvotyyppillä* tarkoitetaan kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen osalta samaan luokkaan kuuluvia, samanlaisella rungolla varustettuja ja saman valmistajan valmistamia ajoneuvoja, joille valmistaja on antanut saman tyyppinimityksen.

3. Muussa tapauksessa tai, jos ajoneuvotyyppin määrittely 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta eroa sanotuissa momenteissa määrittelystä, ajoneuvotyyppillä tarkoitetaan kussakin ajoneuvon ominaisuutta koskevassa direktiivissä tai E-säännössä määriteltyä ajoneuvotyyppiä.

26 §

Kytkekatsastusvelvollisuus ja ajoneuvon ilmoittaminen kytkekatsastukseen

1. Kytkekatsastukseen on ennen yhdistelmän käyttöönottoa esitettävä auto ja siihen kytkettävä perävaunu tai perävaunut, jos ajoneuvon mekaaniset kytkentälaitteet, sähköjohtojen kytkentä ja paineilmajarruilla varustetussa ajoneuvossa paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitus ja sijoitus eivät täytä moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen mekaanisista kytkinlaitteista sekä niiden kiinnittämisestä kyseisiin ajoneuvoihin annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (94/20/EY) tai ajoneuvojen rakenteista ja varusteista annetun asetuksen (1256/1992) 30 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun E-säännön n:o 55 tai tällaiselle ajoneuvolle näistä kohteista ministeriön erikseen antamien määräysten tai voimassa olevan ISO- taikka SFS-standardin vaatimuksia.

28 §

Kytkekatsastuksen toimittaminen

Kytkekatsastuksessa tarkastetaan, että auto ja perävaunu tai perävaunut sopivat kytkettäväksi toisiinsa. Kytkentälaitteiden kestävyys ja tarkoituksenmukaisuus tarkastetaan. Lisäksi tutkitaan, täyttääkö yhdistelmä säännökset, jotka koskevat mittoja, kääntävyyttä ja muita yhdistelmän ominaisuuksia.

Yhdistelmän suurin sallittu kokonaismassa ja tämän jakautuminen ajoneuvojen kesken määrätään. Kytkentään hyväksyminen merkitään rekisteriin.

29 §

Muutokatsastusvelvollisuus

1. Ajoneuvo on ennen sen käyttöön ottamista liikenteessä esitettävä muutokatsastukseen, milloin:

- a) ajoneuvon luokka halutaan muutettavaksi;
- b) ajoneuvon akselisto- tai korirakennetta tai ulkomittoja on muutettu;
- c) ajoneuvon henkilöpaikkalukua on muutettu;
- d) kuorma-auto (N₂- ja N₃-luokka) varustetaan vetokytkimellä tai -pöydällä, vetoaisperävaunun vetämiseen varustettu auto varustetaan keskiakseliperävaunun vetämiseen tai vetolaitteen sijoitusta on muutettu;
- e) perävaunu (O₃- tai O₄-luokka) varuste-

taan vetokytkimellä toisen perävaunun vetämistä varten;

f) ajoneuvo on varustettu iskutilavuudeltaan tai muutoin alkuperäisestä poikkeavalla moottorilla taikka sen pakokaasujen puhdistusjärjestelmää on muutettu;

g) ajoneuvon laitteita ja varusteita on muutettu tai täydennetty niin, että muutos voi vaikuttaa liikenneturvallisuuteen; ei kuitenkaan silloin kun kuorma- tai pakettiauton tai N-luokan ajoneuvon tavaratila varustetaan tavarankuljetuksen vaatimalla suojavuorauksella, lämpöeristeellä tai hyllyköllä; tai

h) ajoneuvon osista yli 30 prosenttia on vaihdettu rekisteröinnin tai edellisen katsastuksen jälkeen.

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997.

2. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä toimenpiteisiin sen täytäntöönpanemiseksi.

Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 673

Asetus**ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rekisteröinnistä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1598/1995) 4 §:n 1 momentin i kohta ja 36 § seuraavasti:

4 §

Tekniset tiedot

1. Ajoneuvosta on rekisteriin merkittävä ainakin seuraavat tekniset tiedot:

i) kokonaismassaltaan yli 3,5 tonnin tai O₃- taikka O₄-luokan perävaunun vetämistä varten oleva vetopöytä tai vetokytkin kuorma-autossa sekä N₂- ja N₃-luokan ajoneuvossa ja vetokytkin O₃- ja O₄-luokan perävaunussa;

36 §

Rekisteritunnuksen sisältö ja rekisterikilpien väri

1. Ajoneuvojen rekisteritunnukset ja ajoneuvoille annettavien rekisterikilpien värit ovat seuraavat:

a) auton, moottoripyörän, mopon ja L₅-luokan ajoneuvon sekä perävaunun rekisterikilvessä on kaksi tai kolme kirjainta ja enintään kolminumeroisen luvun käsittävä tunnus mustin merkein valkealla, heijastavalla pohjalla;

b) museoajoneuvolle voidaan antaa rekisterikilvet, joissa a kohdassa tarkoitettu rekisteritunnus on valkein merkein mustalla pohjalla;

c) ulkovallan edustuston virka-auton ja sen diplomaattiseen henkilökuntaan kuuluvan samoin kuin ulkoasiainministeriön määräyksen perusteella näihin rinnastettavan henkilö-

lön auton rekisterikilvessä on kirjaimet CD ja ulkoasiainministeriön määräämät enintään neljä numeroa käsittävä tunnus valkoisin merkein sinisellä, heijastavalla pohjalla sekä edustuston ja sen henkilökuntaan kuuluvan henkilön muun tulli- ja verovapaan auton rekisterikilvessä kirjaimen C ja ulkoasiainministeriön määräämät enintään viisi numeroa käsittävä tunnus valkoisin merkein sinisellä, heijastavalla pohjalla;

d) tasavallan presidentin autossa voi rekisterikilpien asemasta olla Suomen vaakuna; ja
 e) moottorikelkan, traktorin ja moottorityökoneen rekisterikilvessä on enintään kolminumeroisen luvun ja enintään kolme kirjainta käsittävä tunnus mustin merkein keltaisella, heijastavalla pohjalla;

2. Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa ajoneuvoa varten tietyn rekisteritunnuksen (erityistunnus). Erityistunnuksen sisältävät rekisterikilvet luovuttaa ajoneuvohallintokeskus tai katsastuksen suorittaja.

3. Vientirekisteröidyn ajoneuvon rekisterikilvessä on yhden kirjaimen ja enintään nelinumeroisen luvun käsittävä rekisteritunnus mustin merkein valkealla, heijastavalla pohjalla ja oikeassa reunassa valkein merkein punaisella, heijastavalla pohjalla vuosiluku ja kuukausi, jonka aikana rekisteröinti päättyy.

4. Tullikilvessä on yksi kirjain, järjestysnumero ja kirjaimet FIN punaisella värillä valkoisella, heijastavalla pohjalla.

5. Koenumeroilvessä on sana KOE, yksi kirjain ja enintään kolminumeroinen luku mustin merkein keltaisella, heijastavalla pohjalla.

6. Ajoneuvohallintokeskuksen, tullilaitoksen tai katsastuksen suorittajan antamassa siirtokilvessä on yksi kirjain ja enintään nelinumeroinen luku punaisiin merkein valkealla, heijastavalla pohjalla.

7. Rekisterikilvessä olevat numerot ja kirjaimet erotetaan toisistaan väliviivalla.

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997. Asetuksen 36 §:n muutos koskee kuitenkin 1 päivänä syyskuuta 1997 tai sen jälkeen annettavia siirtokilpiä.

2. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä toimenpiteisiin sen täytäntöönpanemiseksi.

Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 674

Asetus**vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä**

Annettu Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta 2 päivänä elokuuta 1994 annetun lain (719/1994) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksesta.

Jos vaarallisen aineen kuljetus alkaa tai päättyy muualla kuin Suomessa, sovelletaan vaarallisen aineen rautatiekuljetukseen Suomessa tätä asetusta ja sen nojalla annettuja säännöksiä tai 2 §:ssä mainittuja kansainvälisiä sopimuksia. Vaarallisia aineita sisältävien rautatievaunujen vaihtotöissä, kokoonpanossa sekä vaunujen säilytyksessä ja siirroissa ratapihalla, satamassa ja muussa vastaavassa paikassa noudatetaan kansainvälisten sopimusten lisäksi tätä asetusta ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

Kun rautatievaunu tämän asetuksen säännösten mukaista vaarallisten aineiden kulje-

tusta suoritettaessa otetaan kuljetettavaksi johonkin muuhun kuljetusvälineeseen, viimeksi mainittua kuljetusvälinettä koskevat vaarallisten aineiden kuljetussäännökset ovat yksin voimassa tällä kuljetusvälineellä tapahtuvan matkan osuudella.

2 §

Sovellettavat kansainväliset sopimukset

Suomen ja muiden kansainväliseen rautatiekuljetuksia koskevaan yleissopimukseen (SopS 5/1985; COTIF) liittyneiden maiden välillä ovat voimassa mainitun yleissopimuksen liitteen B, jossa määritellään yhtenäiset säännökset tavaroiden kansainvälisestä rautatiekuljetuksesta (CIM), liitteenä olevat RID-määräykset.

Suomen ja Venäjän välisissä sekä entiseen Neuvostoliittoon kuuluneista valtioista Venäjän kautta tapahtuvissa vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksissa ovat voimassa Suomen

ja Neuvostoliiton rautatieyhdyshyölkenteestä tehdyn sopimuksen (SopS 1/1948) kuljetustariffin liitteen n:o 8 määräykset vaarallisten aineiden kuljettamisesta Suomen ja Neuvostoliiton rautatieyhdyshyölkenteessä. Tällöin kuljetuksen tulee tapahtua rautatievaunuilla, jotka on rekisteröity Venäjällä tai muussa entiseen Neuvostoliittoon kuuluneessa valtiossa, joka ei ole liittynyt COTIF-sopimukseen.

Suomen hyväksymiä RID-määräyksissä tarkoitettuja erillissopimuksia saa soveltaa myös kansallisiin Suomessa tapahtuviin vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksiin. Näistä erillissopimuksista antaa tietoja liikenneministeriö.

3 §

Vaarallisten aineiden luokitus

Vaaralliset aineet luokitellaan seuraaviin kuljetusluokkiin:

Luokka 1	Räjähteet
Luokka 2	Kaasut
Luokka 3	Palavat nesteet
Luokka 4.1	Helposti syttyvät kiinteät aineet
Luokka 4.2	Helposti itsestään syttyvät aineet
Luokka 4.3	Aineet, jotka veden kanssa kosketukseen joutuessaan kehittävät palavia kaasuja
Luokka 5.1	Sytyttävästi vaikuttavat (happettavat) aineet
Luokka 5.2	Orgaaniset peroksidit
Luokka 6.1	Myrkylliset aineet
Luokka 6.2	Tartuntavaaralliset aineet
Luokka 7	Radioaktiiviset aineet
Luokka 8	Syövyttävät aineet
Luokka 9	Muut vaaralliset aineet ja esineet

Tarkemmat säännökset ja ohjeet vaarallisten aineiden luokitukselta antaa asianomainen ministeriö, jäljempänä ministeriö.

Ministeriön määräämissä tapauksissa aineen luokittelee tai luokituksen hyväksyy turvatekniikan keskus, säteilyturvakeskus tai muu RID-määräyksissä tai vaarallisten tavaroitten kansainvälisistä tiekuljetuksista tehdystä eurooppalaisesta sopimuksessa (ADR) (SopS 23/1979), jäljempänä ADR-määräykset, tarkoitettu toimivaltainen viranomainen. Viranomainen voi vaatia, että aineen lähettäjä esittää tulokset testeistä luokituksen selvittämiseksi.

4 §

Vaaralliset aineet matkatavarana

Vaarallisten aineiden kuljetus kirjattuna matkatavarana on kielletty. Käsimatkatavarana saa kuljettaa pieniä määriä vaarallisia aineita, jos ne on pakattu vähittäismyyntiä varten ja tarkoitettu henkilökohtaiseen tai kotitalouden käyttöön taikka vapaa-ajan tai urheiluharrastuksiin ja ne eivät aiheuta haittaa tai vahinkoa muille matkustajille tai kuljetusta suorittavalle rautatielle.

2 luku

Pakkaukset

5 §

Pakkauksen rakenne

Vaarallinen aine on pakattava kuljetusta varten tämän asetuksen ja ministeriön määräysten mukaisiin pakkauksiin.

Niiden pakkauksen osien, jotka joutuvat suoraan kosketukseen vaarallisten aineiden kanssa, tulee olla sellaisia, että ne kestävät kuljetettavan vaarallisen aineen kemiallisen ja mahdollisen muun vaikutuksen. Näissä pakkauksen osissa ei saa käyttää sellaisia aineita, jotka voivat reagoida sisällön kanssa vaarallisesti, muodostaa sisällön kanssa vaarallisia yhdisteitä tai heikentää merkittävästi pakkausta.

Pakkauksen tulee kestää sisällöstä mahdollisesti aiheutuvat paineen vaihtelut. Tarvittaessa on käytettävä sopivia paineentasauslaitteita.

6 §

Yhteenpakkaaminen

Ministeriön määräämissä tapauksissa saa erilaisia vaarallisia aineita sisältäviä sisäpakkauskauksia pakata yhdeksi kolkiksi. Sisäpakkaukset on erotettava ulkopakkauksessa huolellisesti ja tehokkaasti toisistaan, jos sisäpakkauksen vahingoittuessa vaaralliset reaktiot, kuten lämmöntuotto tai palaminen taikka hankauksen tai iskun yhteydessä herkkien seosten muodostuminen taikka palavien tai

myrkyllisten kaasujen muodostuminen ovat mahdollisia.

7 §

Tyhjät pakkaukset, vaunut ja säiliöt

Puhdistamattomat tyhjät pakkaukset, säiliövaunut, irrotettavat säiliöt ja säiliökontit sekä irtokuljetuksissa käytetyt puhdistamattomat tyhjät vaunut on suljettava samalla tavalla ja yhtä tiiviisti kuin ne on suljettava täytettyinä.

8 §

Kollin merkitseminen

Lähtäjän on varustettava kuljetettavaksi jättämänsä kolli määräysten mukaisilla merkinnöillä ja varoituslipukkeilla.

Jos kolli sisältää useita vaarallisia aineita, kollissa on oltava jokaista siinä olevaa vaarallista ainetta koskevat merkinnät ja varoituslipukkeet.

Tyhjiä puhdistamattomia pakkauksia sisältävät kollit on varustettava samoilla varoituslipukkeilla kuin täydet pakkaukset.

9 §

Lisäpäälylys

Kollin saa pakata erilliseen lisäpäälykseen, joka ei kuitenkaan saa olla ristiriidassa kuljetettavaa ainetta koskevien pakkaussääntösten kanssa. Lisäpäälylyksessä on oltava sääntösten mukaiset kollin merkinnät ja varoituslipukkeet.

10 §

Pakkausten hyväksyminen

Ministeriö määrää, milloin aine on kuljettava tyyppihyväksytyssä pakkauksessa. Tällöin pakkauksen on oltava turvatekniikan keskuksen tai turvatekniikan keskuksen valtuuttaman yhteisön hyväksymä tai muun RID- tai ADR-määräyksissä tarkoitettun toimivaltaisen viranomaisen tai tämän valtuuttaman yhteisön hyväksymä siten kuin ministeriö tarkemmin määrää.

Suomessa hyväksyttävät pakkaustyyppit on testattava turvatekniikan keskuksen hyväksymässä laboratoriossa.

Radioaktiivisten aineiden pakkausten osalta toimivaltainen viranomaisen on turvatekniikan keskuksen asemesta säteilyturvakeskus siten kuin ministeriö tarkemmin määrää.

Tyyppihyväksytyn muovipakkauksen sallittu käyttöaika, joka lasketaan pakkauksen valmistuspäivämäärästä, on viisi vuotta. Käyttöaika voi olla viittä vuotta lyhyempi, jos ministeriö niin määrää.

11 §

RID- ja ADR-pakkausten käyttö

Vaarallisten aineiden pakkauksina saa käyttää myös voimassa olevien RID- tai ADR-määräysten mukaan tyyppihyväksytyjä pakkauksia tai suurpakkauksia (IBC). Ministeriön määräämissä tapauksissa muovipakkauksen pudotuskoe on RID- ja ADR-määräyksistä poiketen kuitenkin tehtävä — 40 °C lämpötilassa. Pakkauksessa tulee tällöin olla määräästen mukainen merkintä pudotuskokeen lämpötilasta tai rahtikirjaan tai vastaavaan lähetyskirjaan on tehtävä merkintä: ”Pakkaus RID/ADR-määräysten mukainen, koestettu — 40 °C”.

12 §

Muiden kuljetusmuotojen pakkausten ja konttien käyttö

Jos pakkauksen, suurpakkaus (IBC) mukaan lukien, säiliökontin tai kontin kuljetus alkaa, suoritetaan tai päättyy muualla kuin Suomessa, saavat pakkaus, säiliökontti tai kontti ja niiden merkinnät olla myös vaarallisten aineiden kansainvälisten meri- tai ilmakuljetusmääräysten mukaisia (IMDG-koodin tai ICAO-TI:n määräykset). Näitä noudatettaessa on myös yhteenpakkaamisessa noudatettava mainittuja meri- tai ilmakuljetusmääräyksiä. Tällöin on rahtikirjaan tai vastaavaan lähetyskirjaan tehtävä merkintä: ”Kuljetus rn 14 mukaisesti”.

13 §

Ilmoitus pakkauksen rikkoutumisesta

Lähtettäjä, kuljetuksen suorittava rautatie ja

vastaanottaja ovat velvollisia ilmoittamaan tavanomaisissa kuljetusolosuhteissa tapahtuneesta tyyppihyväksytyyn pakkauksen rakenteen rikkoutumisesta turvatekniikan keskukselle tai säteilyturvakeskukselle sen mukaan, kumman viranomaisen toimialaan pakkauksen tyyppihyväksyntä kuuluu.

14 §

Turvatekniikan keskuksen ja säteilyturvakeskuksen oikeudet ja velvollisuudet

Turvatekniikan keskuksella ja säteilyturvakeskuksella on tarvittaessa, ja erityisesti, jos pakkaus särkyessään aiheuttaa haittaa tai vaaraa, oikeus suorittaa määräämässään laboratoriossa testejä sen varmistamiseksi, että sarjatuotteena valmistettu pakkaus täyttää kyseiselle pakkaustyyppille asetetut vaatimukset.

Turvatekniikan keskus ja säteilyturvakeskus pitävät rekisteriä Suomessa tyyppihyväksytyistä pakkauksista.

3 luku

Kuljetuskalusto ja säiliöt

15 §

Kuljetuskaluston rakenne

Vaarallisen aineen kuljetukseen tarkoitettujen kaluston rakenteen on oltava kestävä ja tarkoitukseen sopiva, jotta vaarallista ainetta voidaan siinä kuljettaa niin turvallisesti kuin se ottaen huomioon kuljetettavan aineen ominaisuudet kohtuuden mukaan on mahdollista.

16 §

Vaunujen merkitseminen

Vaarallista ainetta kuljettavassa vaunussa on oltava aineen vaarallisuudesta kertovat määräysten mukaiset varoituslipukkeet tai niitä vastaavat pysyvät merkinnät. Vaarallista ainetta kuljettavassa säiliövaunussa ja vaarallista ainetta irrallisena kuljettavassa vaunussa sekä samaa ainetta kappaletavarana

vaunukuormana kuljetettaessa on lisäksi oltava määräysten mukaiset tunnusnumerokilvet. Lipukkeet ja kilvet tai niitä vastaavat pysyvät merkinnät on oltava vaunuissa siten, että ne ovat selvästi näkyvissä.

Suurkontteja tai säiliökontteja kuljettavaan vaunuun ei varoituslipukkeita ja tunnusnumerokilpiä tarvitse kiinnittää, jos suurkontissa tai säiliökontissa on määräysten edellyttämät varoituslipukkeet ja tunnusnumerokilvet ja ne ovat selvästi näkyvissä kuljetuksen aikana.

Kun vaarallinen aine on purettu ja säiliövaunu tai muu vaunu, jossa vaarallista ainetta on kuljetettu irrallisena, puhdistettu ja tarvittaessa tyhjennetty kaasuista, varoituslipukkeet ja tunnusnumerokilvet on poistettava tai peitettävä.

Lähtäjän on huolehdittava kuormaamansa vaunun merkitsemisestä varoituslipukkeilla ja tunnusnumerokilvillä sekä vastaanottajan purkamansa vaunun merkintöjen poistamisesta tai peittämisestä. Muussa tapauksessa kuljetuksen suorittavan rautatien tulee huolehtia vaunujen merkitsemisestä ja merkintöjen poistamisesta tai peittämisestä.

17 §

Kontin merkitseminen

Kontissa on oltava määräysten mukaiset varoituslipukkeet. Kontissa, jossa vaarallista ainetta kuljetetaan irrallisena, on lisäksi oltava määräysten mukaiset tunnusnumerokilvet.

Kuormauksen suorittajan on huolehdittava kontin varoituslipukkeiden ja tunnusnumerokilpien kiinnittämisestä ja vastaanottajan niiden poistamisesta.

18 §

Säiliökontin ja irrotettavan säiliön merkitseminen

Säiliökontissa ja irrotettavassa säiliössä on oltava määräysten mukaiset varoituslipukkeet tai niitä vastaavat pysyvät merkinnät ja tunnusnumerokilvet.

Kun vaarallista ainetta sisältävä säiliökontti ja irrotettava säiliö on purettu, puhdistettu ja tarvittaessa tyhjennetty kaasuista, varoituslipukkeet ja tunnusnumerokilvet on poistettava tai peitettävä.

Lähtäjän on huolehdittava säiliökontin ja irrotettavan säiliön varoituslipukkeiden ja tunnusnumerokilpien kiinnittämisestä ja vastaanottajan niiden poistamisesta.

19 §

Säiliöiden rakenne

Säiliön, jolla tarkoitetaan tässä asetuksessa ilmaisua yksin käytettynä säiliövaunun säiliötä, monisäiliövaunun säiliötä, irrotettavaa säiliötä ja säiliökonttia, ja sen sulkemislaitteiden tulee olla riittävän lujia ja tiiviitä sekä teknisiltä ominaisuuksiltaan sellaisia, etteivät ne kuljetuksen aikana aukea ja että ne kestävät tavanomaisen kuljetuksen rasitukset ottamatta huomioon myös säiliössä mahdollisesti kehittyvä paine.

Täyttö- ja tyhjennyslaitteiden tulee olla siten suunniteltuja ja sijoitettuja, ettei vaarallista ainetta pääse vuotamaan tai vaarallisen määrin haihtumaan täytön tai tyhjennyksen aikana.

Säiliöiden tai niiden pinnoitteiden tai muun suojavuorauksen rakenneaineet, jotka joutuvat sisällön kanssa kosketukseen, eivät saa sisältää sisällön kanssa vaarallisesti reagoivia tai vaarallisia yhdisteitä muodostavia aineita taikka säiliön rakenneainetta merkittävästi heikentäviä aineita.

20 §

Säiliön käyttöönotto

Säiliön valmistaja tai maahantuojaja ei saa luovuttaa säiliötä käytettäväksi ennen kuin turvatekniikan keskus on hyväksynyt säiliön rakennetyypin ja turvatekniikan keskuksen hyväksymä tarkastuslaitos on tarkastuksensa todennut, että säiliö on säännösten ja määräysten mukainen. Radioaktiivisten aineiden kuljetukseen tarkoitettuna säiliön hyväksyy käyttöön säteilyturvakeskus.

Jos ulkomailla valmistetun ja maahantuodun säiliön tarkastukset ja testit on suorittanut turvatekniikan keskuksen ja radioaktiivisten aineiden kuljetukseen tarkoitettuna säiliön osalta säteilyturvakeskuksen hyväksymä tarkastuslaitos Suomessa voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti ja tästä

esitetään asianmukainen todistus selvityksiin, tarkastusta ei tarvitse uusua, jollei erityistä syytä tarkastuksen uusimiseen ilmene.

21 §

Säiliön määräaikaistarkastus

Säiliövaunun säiliölle ja irrotettavalle säiliölle on tehtävä määräaikaistarkastus vähintään kahdeksan vuoden välein. Lisäksi vähintään neljän vuoden välein on tehtävä säiliön ja sen varusteiden tiiviystarkastus sekä varusteiden toimintatarkastus.

Säiliökontille on tehtävä määräaikaistarkastus vähintään viiden vuoden välein sekä lisäksi vähintään kahden ja puolen vuoden välein on tehtävä säiliön ja sen varusteiden tiiviystarkastus sekä varusteiden toimintatarkastus.

Ministeriö voi määrätä 1 ja 2 momentista poikkeavista tarkastusväleistä sekä siitä, milloin tarkastus on tehtävä vaurion tai muun syyn johdosta.

22 §

RID- tai ADR-määräysten taikka IMDG-koodin mukaiset säiliökontit

Jos säiliökontin kuljetus alkaa, suoritetaan tai päättyy muualla kuin Suomessa, säiliökonttina saa käyttää myös vaarallisten aineiden kansainvälisten rautatiekuljetus-, tiekuljetus- ja merikuljetusmääräysten (RID-, ADR- ja IMDG-määräykset) mukaisia säiliökontteja ja varoitusmerkintöinä näiden määräysten mukaisia varoitusmerkintöjä.

4 luku

Yleiset kuljetusmääräykset

23 §

Asiakirjat

Lähtäjän on vaarallista ainetta kuljetettavaksi jättäessään annettava kuljetuksen suorittavalle rautatielle rahtikirja tai vastaava lähetyskirja, johon on merkitty säännösten mukaiset tiedot kuljetettavaksi jätetystä aineesta. Rahtikirja voidaan toimittaa myös sähköisessä muodossa.

Jos samaan kalliin on pakattu eri aineita, on rahtikirjassa annettava tiedot jokaisesta kollissa olevasta vaarallisesta aineesta.

Jos vaarallisen aineen rautatiekuljetusta suurkontissa seuraa merikuljetus, lähettäjän on rahtikirjaan liitettävä IMDG-määräysten mukainen kontin pakkaustodistus.

Kun vaarallista ainetta sisältävä ajoneuvo jätetään kuljetettavaksi rautatiellä, lähettäjän on 1—3 momentissa mainittujen tietojen lisäksi annettava kuljetuksen suorittavalle rautatielle vaarallisten aineiden kuljettamisesta tiellä annetun liikenneministeriön päätöksen (147/1992) mukaiset kirjalliset turvallisuusohjeet kuljetettavasta aineesta.

24 §

Kuljetus

Kuljettamisessa on noudatettava tarpeellista varovaisuutta ottamalla huomioon kuljettavan aineen laji, määrä ja kuljetustapa.

Vaarallista ainetta saa kuljettaa vain tavarajunassa. Matkustajajunan tavaraosastossa ja matkustajajunaan liitettyssä tavaravaunussa saa kuljettaa rajoitettuja määriä vaarallisia aineita ministeriön määräämillä ehdoilla.

Ministeriön määräämissä tapauksissa vaarallista ainetta saa kuljettaa irrallisena vaunussa, pienkontissa tai säiliössä.

25 §

Kuormaus

Kuormauksen suorittajan on huolehdittava siitä, että vaunu tai kontti on kuormattu määräysten mukaisesti.

Jollei ministeriö toisin määrää, vaarallisia aineita sisältävät kollit saa kuormata katettuun vaunuun, peitteellä varustettuun avovaunuun tai avovaunuun ilman peitettä. Kosteudelle arat kollit on kuitenkin kuormattava katettuun vaunuun tai peitteellä varustettuun avovaunuun.

Kollit on kuormattava vaunuun siten, että ne eivät voi vaaraa aiheuttaen siirtyä, kaatua tai pudota.

Räjähdeiden ja räjähdysvaarallisten aineiden kuormaus samaan vaunuun muiden vaarallisten aineiden kanssa on kielletty siten kuin ministeriö tarkemmin määrää.

Myrkyllistä tai tartuntavaarallista ainetta sisältävät kollit sekä muut ministeriön määräämät kollit on pidettävä vaunussa ja tava-

rasuojassa erillään ravinto- ja nautintoaineista sekä rehuista siten kuin ministeriö tarkemmin määrää.

26 §

Vaarallista ainetta sisältävien vaunujen käsittelyturvallisuus ratapihoilla

Vaarallista ainetta sisältävä säiliövaunun tulee olla ratapihalla, satamassa tai muussa vastaavassa paikassa alueella, johon on asiattomilta pääsy kielletty. Jos vaarallista ainetta sisältävää säiliövaunua joudutaan säilyttämään tilapäisesti ratapihalla, satamassa tai muussa vastaavassa paikassa, säilyttämisestä on tehtävä ilmoitus paikallisille palo- ja pelastusviranomaisille.

Vaarallista ainetta sisältävää säiliövaunua saa ratapihalla, satamassa ja muussa vastaavassa paikassa siirtää ministeriön määräämissä tapauksissa vain veturilla saattaen.

Ratapihalle, jonka kautta kulkee suuria määriä vaarallisia aineita, on tehtävä turvallisuusselvitys siten kuin ministeriö tarkemmin määrää. Turvallisuusselvityksellä tulee osoittaa, että vaarallisten aineiden kuljetustoiminnasta aiheutuvat vaarat on tunnistettu ja että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin onnettomuuksien estämiseksi ja tällaisten onnettomuuksien ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien seurauksien rajoittamiseksi. Selvityksestä tulee käydä ilmi myös turvallisuusjohtamisjärjestelmän toimintaperiaatteet sekä ratapihan sisäiset pelastussuunnitelmat.

5 luku

Erinäiset säännökset

27 §

Viranomaiset

Ratahallintokeskus valvoo vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia. Suomesta lähteviä ja Suomeen tulevia vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia valvovat myös tullilaitos ja rajavartiolaitos kumpikin toimialallaan. Ensimmäinen valvontavastuu myös tällöin on kuitenkin Ratahallintokeskuksella.

Muita toimivaltaisia viranomaisia ovat asianomainen ministeriö, turvatekniikan keskus, säteilyturvakeskus ja geenitekniikan lauta-

kunta siten kuin siitä tässä asetuksessa ja ministeriön päätöksessä tarkemmin säädetään.

28 §

Poikkeukset pelastustehtävissä

Kiireellisissä pelastustehtävissä saa tämän asetuksen säännöksistä ja sen nojalla annetuista säännöksistä poiketa, jos niiden noudattaminen vaikeuttaa pelastustoimintaa.

29 §

Kuljetushenkilöstön koulutus

Veturinkuljettajille ja junansuorittajille sekä vaihtotöistä ja vaarallisten aineiden kuormamisesta ja purkamisesta vastaaville henkilöille tulee antaa koulutusta vaarallisten aineiden kuljettamisesta ja käsittelystä.

Koulutuksen tarkemmasta sisällöstä ja pituudesta antaa määräykset ministeriö.

30 §

Onnettomuudet

Jos vaarallisen aineen kuljetuksessa sattuu onnettomuus, jonka seurauksena kuljetettavan aineen vuotamisesta tai muusta syystä aiheutuu henkilö-, ympäristö- tai omaisuusvahingon vaara, kuljetuksesta, kuormauksesta taikka purkamisesta vastuussa olevan on ilmoitettava tapahtuneesta välittömästi aluehälytyskeskukselle ja ryhdyttävä tilanteen edellyttämiin sopiviin suojaimenpiteisiin. Onnettomuuksista on ilmoitettava myös Ratahallintokeskukselle ja, kun on kysymys radioaktiivisesta aineesta, myös säteilyturvakeskukselle.

Vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvistä rautatieonnettomuuksien tutkinnasta on säädetty erikseen.

31 §

Poikkeukset

Turvatekniikan keskus voi muiden pakkausten ja säiliöiden kuin radioaktiivisten aineiden kuljetukseen käytettävien pakkausten ja säiliöiden osalta yksittäistapauksissa myöntää hakemuksesta tarpeellisiksi katsomillaan ehdoilla poikkeuksia tämän asetuk-

sen nojalla annetuista säännöksistä. Samoin turvatekniikan keskus voi myöntää tarpeelliseksi katsomillaan ehdoilla poikkeuksia räjähteiden kuljetukseen käytettävien konttien materiaalia koskevista säännöksistä.

Säteilyturvakeskus voi yksittäistapauksissa myöntää hakemuksesta radioaktiivisten aineiden kuljetukseen tarpeellisiksi katsomillaan ehdoilla poikkeuksia tämän asetuksen nojalla annetuista säännöksistä.

Ministeriö voi muissa kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta myöntää yksittäistapauksissa luvan poiketa tämän asetuksen ja sen nojalla annetuista säännöksistä.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettuja poikkeuksia voidaan myöntää vain, jos poikkeamiseen on erityinen pakottava tarve tai jos säännösten noudattaminen aiheuttaa kohtuuttomia kustannuksia taikka huomattavaa haittaa. Poikkeuksen myöntäminen edellyttää lisäksi, että vaadittava turvallisuus voidaan saavuttaa muulla tavoin.

32 §

Tarkemmat säännökset ja ohjeet

Ministeriö antaa tarkempia säännöksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta samoin kuin määrää, mitä RID-määräysten sisältämiä teknisiä standardeja on sovellettava. Lisäksi ministeriö voi antaa ohjeita edellä sanottujen määräysten soveltamisesta.

Turvatekniikan keskus, säteilyturvakeskus, geenitekniikan lautakunta, Ratahallintokeskus ja ministeriö, jonka toimialaan kuuluu tullilaitos, sekä ministeriö, jonka toimialaan kuuluu rajavartiolaitos, voivat tarvittaessa antaa ohjeita toimialaansa tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten mukaan kuuluvista asioista.

33 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen täytäntöön panemiseksi.

Tämän asetuksen 26 §:n 3 momentissa tarkoitettu turvallisuus selvitys tulee tehdä ratapihoille, jotka otetaan käyttöön tämän asetuksen voimaantulon jälkeen ennen

2184

N:o 674

momentissa tarkoitetun toiminnan aloittamis- asetuksen tullessa voimaan, viimeistään 31
ta ja ratapihoille, jotka ovat käytössä tämän päivään joulukuuta 2001 mennessä.

Naantalissa 11 päivänä heinäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 675

Ulkoasiainministeriön ilmoitus**ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä heinäkuuta 1997

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Ulkoasiainministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
Ulkoasiainministeriön päätös ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	13	27.6.1997	1.7.1997

Edellä mainittu päätös on julkaistu ulkoasiainministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa ulkoasiainministeriöstä, osoite PL 176, 00161 Helsinki, puhelin (09) 1341 5387.

Helsingissä 10 päivänä heinäkuuta 1997

Osastopäällikkö *Kaarlo Murto*

Henkilöstöjohtaja Pekka Wuoristo

N:o 676

Ulkoasiainministeriön ilmoitus**ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä heinäkuuta 1997

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Ulkoasiainministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
Ulkoasiainministeriön päätös ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	14	27.6.1997	1.7.1997

Edellä mainittu päätös on julkaistu ulkoasiainministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa ulkoasiainministeriöstä, osoite PL 176, 00161 Helsinki, puhelin (09) 1341 5387.

Helsingissä 10 päivänä heinäkuuta 1997

Osastopäällikkö *Kaarlo Murto*

Henkilöstöjohtaja Pekka Wuoristo